

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

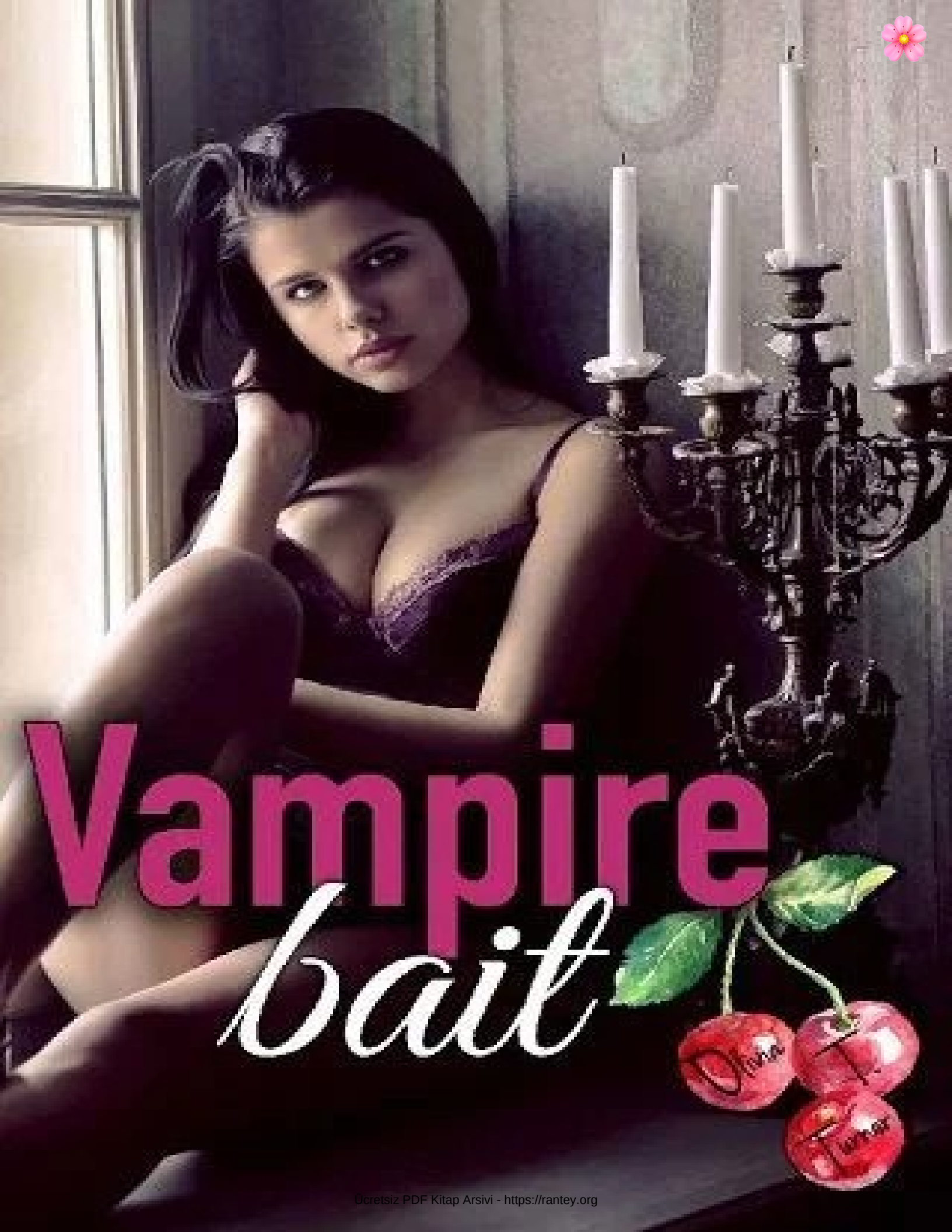
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Vampire *bait*

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

VAMPIR YEMİ

OLIVIA T. TURNER

İÇİNDEKİLER

[Telif](#)

[Hakkı](#)

[OTT'ye Takıntılı Olun](#)

[Gelin ve özel Facebook Grubuma katılın!](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7 Sonsöz](#)

[Çekinmeyin. Gel Beni Takip Et... Sesli Kitaplar](#)

[Alfa için Çıplak](#)

Telif Hakkı© 2019 Olivia T. Turner'a aittir.

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü yazarın yazılı izni olmaksızın e-posta, fotokopi, baskı, kayıt veya herhangi bir bilgi depolama ve erişim sistemi dahil olmak üzere elektronik veya mekanik herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz veya iletilemez. İzin talepleri için, e-posta Olivia@oliviattturner.com

Lütfen yazarın emeğine saygı gösterin ve bir kopyasını satın alın.

Teşekkürler!

Bu bir kurgu eseridir. Yaşayan veya ölmüş gerçek olaylar, işletmeler, şirketler, yerler veya kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Açık aşk sahneleri ve yetişkin dili içerir.

18+

www.OliviaTTurner.com Editör

Karen Collins Editörlük Kapak

Tasarımı Olivia T. Turner

OTT'A TAKINTILI OLMAK

En son OTT haberleri için e-posta listeme kaydolun ve başka hiçbir yerde bulamayacağınız ücretsiz bir kitap kazanın!

TAKINTILI

Olivia T. Turner tarafından

Posta Listesine Özel!

Ofisimin penceresinden dışarı baktığımda ve onu yan binada gördüğümde, ona sahip olmam gerektiğini biliyorum.

Sırf ona yakın olmak için çalıştığı tüm şirketi satın aldım. Ofisimde benim altımda çalışacak.

Altımda, üstümde, yanımda.
pozisyon.

Bu genç masum kız, çalışanlarımı nasıl çalıştırdığımı öğrenecek.

Zor.

Ve yeni zengin CEO'sunun zaten ona *takıntılı* olmanın ötesinde olduğunu.

Bu baskın ve güçlü CEO, fazla mesai için yalvarmanıza neden olacak! Sadece ben miyim yoksa takım elbiseli ve kravatlı ateşli kaslı bir alfadan daha iyi bir şey yok mu!

Tüm kitaplarım sıfır hile ve garantili tatlı bir HEA ile GÜVENLİDİR. Keyfini çıkarın!

Ücretsiz kopyanızı almak için buraya tıklayın!

GELİN VE ÖZEL FACEBOOK GRUBUMA
KATILIN!

[OTT Aşığı Olmak İçin Buraya Tıklayın!](#)

Olivia T. Turner'ın VIP okuyucuları için özel bir grup. Olivia ile etkileşime geçmek, en son OTT haberlerini almak, kapaklara ilk bakış, tanıtımlar, özel alıntılar, çekilişler ve daha fazlası için gelin!

Katılmak için Over The Top Alfa Erkeklerini sevmelisiniz!

*Vampir olduğuna yemin ettiğim eski sevgilim Adam için.
Soğuk, şifreli ve her zaman içimdeki hayatı emmeyi başaran biriydi.
#AdamSucked*

BİRİNCİ BÖLÜM

Alice

"GECENİN BU SAATİNDE BURAYA GELMEK... NORMAL MI?" BEN SORUYORUM karanlık ormana doğru sürerken.

Gözlerim Dustin'in direksiyonu kavrayan iri ellerine kayıyor. "Şatoları incelemenin gündüz daha kolay olacağını düşünmüştüm."

"Bu şato değil," diye homurdanıyor ön camdan dışarı bakarken. Jeep ormanın içindeki toprak yolda uçuyor ve birkaç saniyede bir, zıplayan aracı bir çukurun ya da devrilen bir dalın etrafından dolaştırıyor. Kalbim hızlanırken kapının koluna tutunuyorum.

Bu hiç hoşuma gitmiyor. Tüm bunlar... tuhaf geliyor.

Ekim ayındayız ve dışarısı soğuk ve karanlık. Yeni patronum şu anda ciddi perili görünen ormana doğru hızla ilerlerken ısıran rüzgâr etrafımızda dönüyor.

Göz ucuyla hızlıca ona bakıyorum. Bir arkeoloğa benzemiyor.

Büyük siyah botlar giyiyor ve ayak bileğine garip görünümlü bir bıçak bağlı. Kargo pantolon, uzun bir deri ceket ve Timsah Dundee'den çalınmış gibi görünen bir şapka, ancak timsah dişleri yerine daha önce görmediğim garip bir tür dişle süslenmiş.

Yoğun ve odaklanmış görünüyor. Bir sürü yara izi olan kötü görünümlü yıpranmış bir yüz, ama yine de kendi tarzında çekici. Geçen hafta benimle iş görüşmesi yaptığında seksi olduğunu düşünmüştüm ama şimdi sadece korkutucu görünüyor.

Üniversitede arkeoloji okudum ve bir arkeolog için araştırma asistanı olarak iş bulduğumda çok heyecanlandım. Dustin Jones eski kaleleri incelediğini söyledi ve ben de bundan daha fazla heyecanlanamazdım. Kaleleri *çok* severim ve her zaman

birinde yaşamayı hayal ettim. Taş, tarih ve büyü dolu büyük açık odalar. Bir peri masalında yaşamak gibi olurdu.

"En sevdiğin şato hangisi?" Havayı yumuşatmaya çalışarak ona soruyorum. Gerginim ama muhtemelen sadece ilk gün gerginliği.

Bana bir bakış fırlatıyor ve bakışındaki kızgınlık açıkça belli oluyor. "Ne dedin?" "Ben sadece... um... en sevdiğin kalenin ne olduğunu sordum?"

Ellerini direksiyonun üzerinde sıkıyor ve nefesinin altında küfrediyor. "Pot-holia Kalesi," diyor, bir çukurun etrafından döndükten hemen sonra.

"Neresi orası?" Sesimde bir titreme var. O kaleyi kesinlikle uydurdu.

"Almanya."

"Doğru. Hamburg yakınlarında, değil mi?" "Evet," diye homurdanıyor.

Karanlık, korkunç ormana kaçıp kaçamayacağımı merak ederek pencereden dışarı bakarken midem sinirden kasılıyor. Hayatımı kurtlarla mı yoksa bu apaçık palavracı ile mi riske atmak daha iyi olurdu?

Kuzey Almanya'daki bütün kaleleri biliyorum (hatta onlar hakkında bir makale yazmıştım) ve Pot-holia Kalesi onlardan biri değil. Belli ki uydurmuş.

"Neuschwanstein Şatosu'na bayılırım," diyorum emin olmak için. "Hiç Romanya'ya gidip gördün mü?"

"Gittim," diyor arabayı daha hızlı sürmeye başlarken.

Ön camdan dışarı bakıyorum ve yutkunuyorum. Neuschwanstein Şatosu Almanya'nın Bavyera eyaletinde. Bu adam bir sahtekâr.

Başka ne olduğunu merak ettiğimde uzuvlarıma bir titreme vuruyor. Seri katil mi?

Cipin içinde garip bir hava var ve yolun geri kalanında titreyen ağzımı kapalı tutuyorum.

Sonunda orman yolundan geniş bir açıklığa çıkıyoruz. "Vay canına," diye fısıldıyorum başımı kaldırıp gökyüzündeki dolunayın aydınlattığı büyüleyici eski bir kale gördüğümde.

Taş kulelere bakarken huşu içindeyim. Çok büyükler ve çok iyi durumdalar.

Dünyanın dört bir yanındaki kaleleri inceledim ve ziyaret ettim. Kendi memleketim olan New York'ta böyle bir kale olduğunu nasıl bilmezdim?

Devasa kalesi ve yüksek mazgallarıyla o kadar güzel ki, bu tuhaf adamla burada kilitli kaldığımı neredeyse unutuyorum.

En azından beni ürkütücü bir kulübeye değil de bir kaleye getirdi. Belki de sonuçta o bir arkeologdur ve ben sadece paranoyaklaşıyorumdur.

Tek kelime etmeden cipten iniyor ve ben de emniyet kemerimi çözüp peşinden koşuyorum.

Bagajı açarken bir gözüm onda, bir gözüm kalede.

Gözlerimi eski taşlarla inşa edilmiş çarpıcı perde duvarlarda gezdirirken, serin ve ısırın rüzgâr sarı saçlarımı savuruyor. Burası Kuzey Amerika'daki en büyük şato olmalı. Nasıl oldu da daha önce hiç duymadım?

"Bu kalenin adı ne?" diye sordum.

"Şşşt," diye fısıldıyor Dustin gözlerinde sert bir ifadeyle. "Konuşmak yok."

Onu izlerken boğazımda bir yudum kalıyor. Elinde bir arbalet ve omzuna asılı bir ok sadağı var. Okların hiçbirinin ucu metal değil, hepsi bilenmiş ahşaptan ve uçları yapışkan mor bir macunla kaplı.

Dustin'in belinde bir kılıç var ve yüzünde kararlı bir ifade var. Daha önce hiç böyle bir akademisyenle karşılaşmamıştım.

Sandığı sessizce kapatıyor ve yanıma geliyor.

"Bunlar ne için?" Silahlarına bakarken soruyorum. Konuşmamam gerektiğini biliyorum ama bilmek zorundayım.

Beni öldürmeyi planlıyor olsaydı, bunlara ihtiyacı olmazdı. Peki, orada neyi öldürmeyi planlıyor?

"Hiçbir şey," diye mırıldanıyor kaleyi incelerken.

Sertçe yutkunuyorum. "Bir hiç için çok fazla sivri şey var."

Gözlerini deviriyor. "Her ihtimale karşı."

"Ne olur ne olmaz diye?"

"Eski efsaneler doğruysa diye."

Kanımın donmaya başladığını hissediyorum. Jeep'e geri dönüp buradan gitmek istiyorum ama o pazımı sıkıca kavırıyor. Beni kaleye doğru çekmeye başladığında istemsiz bir gıcırta çıkarıyorum.

Dustin ana girişin yanından sürünerek geçiyor ve beni dış taş duvarın etrafından çekiyor. Elimde olmadan parmaklarımı duvar boyunca sürüklüyorum, serin taş hissi hoşuma gidiyor.

Kuru yapraklar ayaklarımın altında çıtırdıyor ama onunkiler sessiz gibi görünüyor. En az altı kez hırlayarak geri dönüyor ve bana sessiz olmamı söylüyor.

Ciddi ciddi ormana doğru koşup sırtıma bir ok yeme riskini almayı düşünürken Dustin taş duvarda rastgele bir yerde duruyor.

Bir dakika etrafına bakıyor ve sonra koyu renkli bir taşı tutuyor. Çeker ve duvarın dışında gizli bir kapı belirir. Bir iniltiyle kayar

Açık.

"Vay canına," diyorum şaşkınlıkla bakarken. Bu şimdiye kadar gördüğüm en havalı şey.

Dustin kolumdan tutup beni içeri itiyor. O kadar şaşırmıştım ki korkmayı unutmuştum ama korkum geri geldi, özellikle de yaylı tüfeği omzumun üzerinden tutup karanlığa doğrulttuğunda.

Duvara asılı büyük bir halının arkasından çıkana kadar beni canlı bir kalkan gibi kullanarak uzun zifiri karanlık koridorda itiyor. Halının arkasından kayarak çıkıyoruz ve devasa odayı gördüğümde nefesim kesiliyor. Yüksek tonozlu tavanları ve boydan boya uzanan kalın ahşap kirişleriyle inanılmaz. Balo salonunda her biri bir yüzme havuzu büyüklüğünde üç devasa avize asılı ve hepsi yandığında nasıl görüneceklerini hayal etmekten kendimi alamıyorum.

Bu odada yüzlerce misafirin katıldığı muhteşem partiler düzenlenmiş olmalı. Onları, duvarlarda hâlâ asılı duran güzel tabloların altında dans ederken hayal edebiliyorum.

Dustin arkamdan sertçe, "Yürümeye devam et," diye fısıldıyor. Arbaletinde tahta bir ok var ve tahta ucun ne kadar keskin olduğuna bakarken yutkunuyorum.

"Buraya kaleleri incelemeye gelmedik, değil mi?"

Fısıldıyorum. Kolumdaki tutuşu sıkılaşıyor. "Hayır, değiliz."

Geniş odanın ortasında bir destek kirişi var ve beni doğruca ona doğru itiyor.

Artık dehşete düşmüş durumdayım ve her şey algılayamayacağım kadar hızlı geliyor. Arbaleti omzuna asıyor ve sonra bir rulo koli bandı çıkarıyor. Bileklerimi bantlıyor ve sonra beni kalın bir iple direğe bağlıyor.

"Lütfen bunu yapma," diye yalvarıyorum ona. "*Lütfen yapma*. Ben sadece bir iş istedim. Bunu istemiyorum."

Gümüş koli bandı rulosundan bir parça daha koparıyor ve sonra dişleriyle yırtıyor.

"Hayır, yapma. Pl-"

Dudaklarımın üzerine yerleştirirken sesim bir mırıltıya dönüşüyor.

Gözlerimle ona yalvarıyorum ama umurunda değil. Sadece şu anda bağlı olduğum karmaşık oymalı direğe ve ardından tavandaki ahşap kirişlere bakıyor.

"Mmnnmnn mnnngghm nnmr," diyorum ona, bir adım geri çekilip direğin üzerine atlarken. Direğe tırmanışını şok içinde izliyorum, çevik ve

vahşı bir kedi gibi zarif.

Tahta kiriş e ulaş ıyor ve sonra duvar ın yan ına gelene kadar kiriş boyunca
k o ş u y o r .

Çömelip yaylı tüfeğ i bana doğ rulttuğ unda gözlerim kocaman ve
inançsızlık dolu.

Gözlerimi kapatıp nefesimi tutuyorum, bir okun vücuduma saplanmasını
bekliyorum ama o ok asla gelmiyor.

Rahat bir nefes alarak gözlerimi açıyorum ve oku bana doğ rulturken odayı
incelediğ ini görüyorum.

Tamam, ok benim için değ il...

...ama o zaman, kim ya da ne için?

İKİNCİ BÖLÜM

Roderic

KÜTÜPHANEDE VOLTAIRE'İN *CANDIDE*'İNİ OKURKEN ARKAMA YASLANIP İÇ GEÇİRİYORUM. I

1759'da ilk çıktığında okuduğumu hâlâ hatırlıyorum. Henüz on yedi yaşında genç bir delikanlıydım. O zamanlar damarlarımda sıcak kan dolaşıyordu. Dönüşmeden önce. Yürüyen ölümsüzlere katılmadan önce.

Son birkaç yüzyılda en az bir düzine kez okudum ve muhtemelen kemiklerim toza dönüşene kadar bir düzine kez daha okuyacağım... ne zaman olursa olsun.

Ben okurken şömine önümde gürül gürül yanıyor. Sallanan turuncu alevler odadaki tek ışık ve gölgemi taş duvarlara düşürüyorlar.

Ateşle ilgili her şey benim türümü rahatsız ediyor. Isı. Işık. Kül.

Artık neye sahip olmadığımızı ve sonunda neye dönüşeceğimizi hatırlatıyor.

Isı cildimi tahriş ediyor ve çiğ hissettiriyor. Işık hassas gözlerimi yakıyor ve kanımın yoğunlaşmasına neden oluyor.

Karanlığı tercih ederim. Bu kaleye nüfuz eden tatlı soğukluğu. Rahatlık budur. Ait olduğum yer burası.

Arada bir, eski beni unutmamak için bir ateş yakıyorum. Yıllar önce bu dünyaya gelen insan versiyonumu.

Eskiden ne olduğumu ve sıcaklığın ne kadar iyi hissettirdiğini unutamıyorum. Ateş bana hatırlatıyor.

Acı soğuğa tamamen yenik düşmemi engelliyor. Şu an olduğum canavara dönüşmemi engelliyor.

Bir parçam geçmişe özlem duyuyor. Eski bedenimi.

Özlediğim şey zayıf kemiklerim ve kırılğan kalbim değil, bir başkasının dokunuşu. Özlediğim şey insanlık. Sevgi dolu dokunuşları, kalabalık bir odanın öbür ucundan göz temasını, bir sarılmayı, bir öpücüğü, başka bir sıcak eli tutmayı. Özlediğim şey bu.

Vampirler insanlarla birlikte olamaz ve benim türümün neredeyse tamamı öldü.

Czarina Cadılar Meclisi bunun icabına baktı.

Onlarca yıldır tek başımayım ama yüzyıllardır yalnızım.

Bazen, keşke beni dönüştüren vampir beni ölüme terk etseydi diyorum. Acı içinde kıvranmak yerine, şimdi sessiz ve mutlu bir hiçliğin içinde olurdum.

Koltuğumda kayıyorum ve kemiklerimin sızladığını hissediyorum. Kitaptaki kelimelere odaklanmaya çalışıyorum ama midem gurulduyor. Kızgın. Hırlıyor ve beslenmeyi talep ediyor.

Bir insanın kanı bir vampiri beş yıl idare edebilir, ama ondan sonra yemek yemesi gerekir.

Bir insanın kanını tatmayalı altı yıl oldu ve sanki ölüyormuşum gibi hissediyorum.

İlk dönüştüğümde suçlularla beslendim. Katiller, tecavüzcüler, bulabildiğim her kötü insan. Dişlerimi boyunlarına geçirir ve onları kuruturdum.

Bağımlıydım. Kanın metalik tadına takıntılıydım. Damarlarımdan akarken hissettirdiği, beni daha güçlü, daha hızlı yapan duyguya kapılmışım. O zamanlar haftalık beslenirdim.

Ve insanlığımı kaybetmeye başladım. Kana susamış bir canavara dönüştüm.

Ancak masumlara susadığım zaman değiştim. Neredeyse iki yüz yıl önce bir Noel arifesiydi. Çok net hatırlıyorum.

Genç kız yüzünde bir gülümsemeyle sarmalanmış çok sıcak görünüyordu. Noel için heyecanlıydı ve Noel Baba hakkında bir şarkı söylüyordu. Dişlerimi onun masum etine batırıp sıcaklığını içmeyi hayal ederken ağzım sulandı.

Ona doğru birkaç adım atmıştım ki kendimi yakaladım.

İşte o zaman her şey değişti. Bana gülümsedi ve her şey yerle bir oldu. Neye dönüştüğümü fark ettim ve bundan hoşlanmadım.

İnsani yanım yok olmuş, beni besleyen her insanın kanında boğulmuştu. Değişmeye yemin ettim. Sadece

kesinlikle gerekli ve sadece en kötü insanlardan.

Avrupa'yı terk ettim ve Amerika'ya geldim. Ormanın ortasında bir kale inşa ettirdim ve onu herkesten sakladım.

Ve burada, bu gezegendeki herhangi bir varlığın oturması gerekenden daha uzun süre oturdum.

Uğruna yaşanacak hiçbir şey olmadan boşa harcadım.

Candide'in dördüncü bölümünü bitirdim ve sonra alevlerin kütükleri yalayıp kıvrılmasını izledim.

Vücudum bu akşam ateşe güçlü bir şekilde tepki veriyor. İçimi kalın ve halsiz hissettirmek yerine, sıcak ve rahatlatıcı hissettiriyor.

Şaşkınlıkla alevlere bakıyorum. Vücudum yüzyıllardır soğuktu ve şimdi ısınmaya başlıyor...

Anlamıyorum.

Zihnim allak bullak olmuş bir halde ayağa kalkıp odanın içinde dolaşıyorum. İçimde alışılmadık bir enerji kabarıyor. Sanki taş duvarları yumruklayabilir ve bir dağa koşabilirmişim gibi hissediyorum.

Dişlerim sivri dişlere dönüşüyor ve ağrımaya başlıyor.

Ah...

İşte o zaman vücudumun neden bu kadar güçlü tepki verdiğini anlıyorum. Yangın değil. Kalede biri var.

Vücudum yemek istiyor. Beslenmek istiyor.

Avımı yakalayıp masum damarlarından beslenebilmem için bana son gücünü veriyor.

Bu çekim karşı konulmaz ve kendimi kapıyı açıp koridora çıkarken buluyorum.

Koku bana sertçe çarpıyor ve bacaklarım neredeyse bükülüyor. Kan. Ama sıradan bir kan değil.

Bakire kanı.

Bir elimi soğuk taş duvara koyduğumda midem inliyor. Her şeyin odağı daralıyor. Düşünebildiğim tek şey kan.

Kokunun geldiği yöne doğru ilerlerken duyularım keskinleşiyor. Merdivenlerden aşağıya, hiç kullanılmamış mutfaktan geçip büyük salona giriyorum.

Koku bunaltıcı bir hal alıyor. Ciğerlerimi dolduruyor ve soğuk bedenimde yanan bir sıcaklık izi bırakıyor.

Odaya adım atıyorum ve onu kirişe bağlı görünce nefesim kesiliyor.

Zihnim dönüp dururken ve gelmeyen açıklamalar için yarışırken midem onun bakire kanı için hırlıyor.

Onun burada ne işi var? Neden bağlı?

Sormam gereken sorular bunlar ama tek yapabildiğim huşu içinde ona bakmak.

İnce omuzlarına dökülen uzun sarı saçları şimdiye kadar gördüğüm en güzel manzara. Narin hatlara sahip minyon bir yüzü ve panik içinde etrafına bakan geniş mavi gözleri var.

Beni henüz fark etmedi. Gölgelemlerin arasında durmuş, dikkatle ona bakıyorum.

Dişlerim yanıyor. İhtiyaçtan yanıyorlar.

Kanı tatmayalı altı uzun yıl oldu ve onları beklettiğim her günün bedelini bana ödetiyorlar.

Bakire kanının kokusu odayı dolduruyor ve etrafımda dönüyor. Ağzım sulanıyor ve neredeyse kalın kadifemsi metalik sıcaklığını tadabiliyorum.

Ama içimde kıpırdayan başka bir açlık var.

Arzuladığım sadece onun bakire kanı değil. Onun kanı.

Ölümcül kıvrımlara sahip çaresiz vücudu beni büyük bir şekilde baştan çıkarıyor.

Çok canlı görünüyor. O pembe kırmızı yanaklar. O doğurgan kalçalar. Çok sıcak görünüyor. Çok yumuşak.

Kot pantolonunu ve kazağını yırtıp çıkardığımı ve o çirkin modern kıyafetlerin altında sakladığı güzel vücudunu gördüğümü hayal ettikçe sikim sertleşmeye başlıyor.

Sert sikimi onun daracık küçük amına sokarken kanının tadına bakmak istiyorum.

Bu düşünce beni derinden sarsıyor. Duvara yaslanıp vücudum titreyerek bakarken beni sersemletiyor.

Bu gezegende geçirdiğim neredeyse üç yüzyıl beni bu ana hazırlamamıştı. Hiçbir şey hazırlayamazdı.

Mükemmelliğe gözlerinizi diktiğiniz ana kendinizi nasıl hazırlayabilirsiniz? Onlarca yıllık bitmek bilmeyen can sıkıntısı sizi şimdiye kadar yaratılmış en çarpıcı yaratığı görmenin heyecanına nasıl hazırlayabilir?

Yüzündeki her sarışın kıvrımı ve muhteşem çizgiyi ezberlemeye çalışırken kafam karışıyor ve başım dönüyor. Eğer bin yıl daha yaşarsam, her saniyesinde onun hayalini kuruyor olacağım.

Hepsini ezberlemek zorundayım. Her nefes kesici detayı. Her çarpıcı özelliği.

Tavana bakarken boğuk sesler çıkarıyor.

Dönüştüğümünden beri uykuda olan içimdeki koruma içgüdüsü intikam hırsıyla geri geliyor. Onu kollarıma almalıyım. Onu korumam, barındırmam, zarar görmesini engellemem gerekiyor.

Ama onun için dünyadaki en tehlikeli şey kendimken bunu nasıl yapabilirim?

Ellerimi yumruk haline getirirken acımasız ve çelişkili düşünceler içimde dönüp duruyor.

Onun için güçlü olmalıyım. Her saniye ilkel dürtülerimle savaşmak zorunda kalacağım. Bu bir işkence olacak. Acı verici olacak. Ama onsuz olmak daha da kötü olacak. Bu yüzden başka seçeneğim olmadığını biliyorum.

Onu yanımda tutmalıyım.

Parlak mavi gözünden bir damla yaş çıkıyor ve ağzını kapatan koli bandının üzerinden yanağından aşağı süzülüyor.

İçimi güçlü dürtüler doldurmaya başlıyor. Hayatta kalma, yaşama, gelişme dürtüsü. Hepsi umutsuzluğumun kayalıklarına çarpan sert okyanus dalgaları gibi hızla geri geliyor. Şimdiye kadar ne kadar boş olduğumu fark etmemiştim. Daha fazlası için ne kadar özlem duyduğumu. Aşk için. Şefkat için. Varoluşun yükünü paylaşacak birini.

Şimdi varoluş bir yük gibi görünmüyor. Bir hediye gibi geliyor.

İşte bu yüzden neredeyse üç asırdır hayattayım. Beni bu ana getirmek için.

Onu ilk gördüğüm ana.

Şu anda, yanımda bu güzellikle on bin yıl daha yaşayabileceğimi biliyorum.

Başımı sallıyorum, durumu incelerken zihnimi temizliyorum. O bağlı Yu

kar Muhtemelen bir tuzak ama umurumda değil.

1. Onu güvende tutmak için bir orduyla savaşabilirim. Onun sıcak kokusu Masum kanı bana ne yapacağımı bilemeyeceğim kadar güç veriyor.

Vücudum karıncalanırken gölgelerden çıkıp ona doğru gidiyorum.

Kızımın muhteşem mavi gözleri beni gördüğünde açılıyor. Gözlerini bana kilitliyor ve ben ona doğru giderken gözlerini kırpıyor.

Yanına yaklaştığımda gözyaşları duruyor ve gözlerindeki korku kayboluyor. Sarhoş edici kokusu burun deliklerime doluyor ve soğuk bedenimi ısıtıyor. Hiç bu kadar canlı hissetmemiştim.

Elimin tersini hafifçe yanağında gezdirirken sikim etrafımızdaki taş duvarlar kadar sertleşti. Gözleri şok içinde büyür. Muhtemelen

Tenimin serin sertliği. Uzun zamandır hissetmediğim kadar sıcak hissediyorum ama hâlâ soğukkanlı bir canavarım. En azından bir insan için öyle hissediyor olmalıyım.

Bandın köşesini baş ve işaret parmağımın arasına alıp yavaşça çekiyorum. Tatlı dudakları ortaya çıkınca vücudum heyecandan kıpırdamıyor.

Odada başka bir varlık daha var. Tehlikenin farkındalığı vücudumu uyarıyor ama kendimi durduramıyorum. Bu kalın, tatlı dudaklar neredeyse serbestken olmaz.

Daha dikkatli olmalıyım. Kardeşlik her zaman avlanır.

Ama şu anda, bu bakire güzelin ağızını görmekten başka bir şeye odaklanmak yeteneğimin ötesinde.

Bandın geri kalanını çekip çıkarıyorum ve dolgun pembe dudaklarının ne kadar seksi olduğunu görünce nefesimi tutuyorum.

Kaseti yere bırakırken "Dikkat et!" diye bağıyor.

Ben daha dönmeden havada *vınlayarak* bir ok geliyor ve omzuma *saplanıyor*.

Önce acıyı savuşturuyorum ama sonra zehir vücudumda dolaşmaya başlıyor ve dizlerimin üzerine çöküyorum. Acı dayanılmaz ve başka bir ok bana doğru uçarken arkamı dönecek enerjiyi zar zor buluyorum.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Roderic

GELEN OKU HAVADAN ÇEKERKEN HOMURDANIYORUM. OKUN UCU Tahtanın üzerinde yapışkan mor bir madde var. Vampir zehri. Sadece Himalayalar'da yetişen ve benim türüm için ölümcül olan nadir bir çiçekten geliyor.

Omzumun arkasına saplanan ok, zehir damarlarıma doğru ilerlerken lav gibi yanıyor. İlerlediği her santim saf ıstırap ama pes edemem. Sonunda uğruna yaşamaya değer bir şey bulmuşken olmaz.

Uzanıp elini tutuyorum. Yumuşak tenini hissetmek acıyla savaşmama yardımcı oluyor.

"İyi misin?" diye soruyor, endişeli görünüyor. Mavi gözleri sırtımdan çıkan oka ve sonra tekrar bana kayıyor.

Bir ok daha vınlayarak yanımdan geçiyor ve aramızdaki eski ahşap zemine saplanıyor. İşte o zaman tonozlu tavandaki hareketi görüyorum.

Acıyla savaşıyorum ve elimdeki oku ona doğru fırlatıyorum.

Hızlı ve ok kalın meşe kirişe gümbürtüyle saplanmadan bir salise önce yuvarlanarak yoldan çekiliyor.

Yerdeki ikinci oku kapıp kirişten kirişe atlarken ona fırlatırken tüm kolum yanıyor. Damarlarımda dolaşan zehir kolumu ağırlaştırıyor ve hedefimi şaşırtıyor. Ok kafasının yanından uçup tavandaki duvar resmine saplanıyor.

Ödül avcısı tonozlu tavandan kaçır, kirişler boyunca koşar ve bir avizenin üzerinde sallanır. Avizenin uzak tarafına ulaştığında

Ziyafet salonunda, yere atlıyor ve bir kapıdan geçerek kayboluyor.

Muhtemelen zehrin etkisini göstermesini bekliyor. Benimle yüzleşmektense beni kolay yoldan öldürmeyi tercih ediyor. Korkak.

Oku çıkarmalıyım ama şu an tek endişem o. Elleri bağlı ve onu bu halde görmek beni öldürüyor.

"Ellerini uzat," diyorum titrek bir sesle. Zehir düşündüğümünden daha hızlı ilerliyor.

Bana ellerini uzatıyor ve ben de ellerindeki bandı söküyorum. O bileklerini ovuştururken ben ipe doğru ilerliyorum. Onun saf ve masum teninin o şerefsiz tarafından lekeleneyeceği düşüncesi beni öfkeyle dolduruyor. Seğirmeye başlıyorum ve çenemi sıkarak kalın ipi ikiye ayırıyorum.

Kızım aceleyle kırıştan uzaklaşıyor ve geniş odaya bakıyor. Yüksek pencerelerden içeri giren ay ışığıyla karanlık ve muhtemelen hiçbir şey göremeyeceğini biliyorum.

Vampir gözleri karanlık için yaratılmıştır ve ben her şeyi görebiliyorum ama sadece ona bakıyorum.

Bu kadar yakından büyüleyici görünüyor ve başka hiçbir şeye odaklanamıyorum. Ona tamamen kapıldım. Hayatım boyunca hiç bu kadar baştan çıkmamıştım.

Bunca yıl onsuz nasıl hayatta kaldım bilmiyorum. Artık onun var olduğunu bilmek bana imkânsız geliyor.

"Nereye gidiyoruz?" diye soruyor sesi panik içinde titreyerek. "Ne yapacağız?"

"Hiçbir yere gitmiyoruz," diye cevap veriyorum. Bu kaledeki her kapıyı ve pencereyi kilitlemek ve onu sonsuza dek yanımda hapsetmek istiyorum. Parçalanmış ipe bakıyorum, onu burada tutmak için yapmayacağım şey olmadığını biliyorum. Gerekirse onu tekrar bağlarım. Sırf bütün gece onunla birlikte olabilmek için onu bütün gün kuleye kilitlerim. Ben bencil bir canavarım ve ne pahasına olursa olsun ona sahip olmam gerektiğini biliyorum.

"Ama geri dönecek," diyor karanlığa bakarak.

"Umarım döner. Sana yaptıkları için bana hayatını borçlu."

Uzun bir süre yüzüme bakıyor ve gözlerinden onun dünyasındaki insanlara benzemediğimi fark ettiğini görebiliyorum. Soluk bir yüz, donuk kırmızımı gözler, uzun siyah saçlar, dudaklarımın içine doğru bastıran dişler. Ona bir canavar gibi görünüyor olmalıyım, ama nedense korkmuş görünmüyor. Her şeyden çok ilgisini çekmiş gibi görünüyor.

Nefes kesici mavi gözleri yüzümden omzumdan çıkan oka kayıyor ve irkiliyor.

"Seni bir hastaneye götürmeliyiz."

"Hayır. Onu çıkarabilirim."

"Sonra da kan kaybından ölürsün."

Sesindeki alınganlık dudaklarıma bir gülümseme getiriyor. Tanrım, en son ne zaman gülümsedim? Hatırlamıyorum bile. On yıllar oldu.

"Bir bakayım," diyor, arkama geçmek için hamle yapıyor. Ondan uzaklaşıyorum. "Hayır!"

Bana bakarken yüzü sertleşiyor. "Kan kaybından ölmene izin vermeyeceğim! Bırak da göreyim!"

Tekrar hareket etmeye başlıyorum ama gözlerindeki kararlı bakış beni vazgeçiriyor. Ne olduğum hakkındaki gerçeği eninde sonunda öğrenecek.

Gömleğimi yırtmasına izin veriyorum ve altında ne olduğunu gördüğünde nefesi kesiliyor.

"Kan yok. Bu imkansız..."

Dönüp omzuma bakıyorum. Ok soluk tenime batmış ve delinen yaradan sıcak güneşte kuruyan ıslak toprak gibi çatlaklar uzanıyor.

Bir damla bile kan akıyor. Kanım tamamen tükendi ve yeniden dolmaya çok ihtiyacım var.

Parmaklarımı tahta okun etrafına doluyorum ve homurdanarak çekip çıkarıyorum.

Onu yere atıp gömleğimi geri çekmemi şaşkınlıkla izliyor. yukarı.

Zehirli bir oktu ama beni öldürecek kadar değildi. Sadece beni zayıflatmaya yetti. Gerçi avcı kalbimi ele geçirmiş olsaydı, şu anda rüzgârda uçuşan tozdan başka bir şey olmazdım.

Bu sabah, buna aldırmazdım. Hatta muhtemelen bunu memnuniyetle karşılardım ama şimdi her şey değişti. Artık o hayatımda olduğuna göre, uğruna yaşayacak bir şeyim var.

"Adın ne senin?" Ona sordum. Bilmek istiyorum. Öleceğim güne kadar bunu bir mantra gibi defalarca tekrarlamam gerekiyor.

"Alice," diyor o kadar güzel bir sesle ki, soğuk bedenimi sıcaklıkla dolduruyor. "Ya seninki?"

"Roderic Blackburn."

"Tanıştığımıza memnun oldum." Tokalaşmak için elini uzatıyor ve ben de tutuyorum. Yumuşak, sıcak tenini hissettiğimde dişlerim yanıyor ve acıyor. Susuzluk dayanılmaz. Açlık da öyle...

Onu istiyorum. *Her* parçasını. Aklını, ruhunu, kanını, sıkı ve sıcak amını. Hepsini istiyorum. Hepsine *ihtiyacım var*.

"İyi misin?" diye soruyor beni çırpınırken gördüğünde.

"Hayır..." İyi olmaktan çok uzağım. Ona sahip olmazsam bir daha asla iyi olamayacağım.

"Ok yüzünden," diyor beni ayağa kaldırırken. "Seni hastaneye götürmeli ve polisi aramalıyız."

Cep telefonunu çıkarıyor ve çekmediğini görünce küfrediyor.

Yaramı iyileştirmek için hastaneye değil, insan kanına ihtiyacım var. Zehri iyileştirecek tek şey bu.

Avcı, vampirleri avlamak ve öldürmek konusunda uzmanlaşmış uluslararası bir suikastçı grubu olan Kardeşlik'in bir parçası.

Efsaneler onlara Büyücü diyor ama büyülü değiller. Ekstra yetenekleri olsa da insandırlar. Bu insanları çok daha fazlasına dönüştüren otlar ve iksirler konusunda ustadırlar.

Nadir bitkilerden yaptıkları karışımları iksir haline getirerek derilerini sertleştirir ve kaslarını sıkılaştırırlar. Diğer herkesten daha hızlı, daha güçlü ve çok daha dayanıklıdırlar.

En azından ölümlüler ama ben doğmadan önceki nesillerden beri vampir avlıyorlar.

Ortaçağda bölgenin kral ve kraliçeleri türümü avlamaları ve yok etmeleri için onları kiraladılar ama şimdi işler değişti. 1800'lerde o kadar yok edildik ki varlığımız artık sorgulanır hale geldi. Efsanelere ve mitlere katıldık. Saklandık ve asla ortaya çıkmadık.

Krallar ve Kraliçeler artık Kardeşliği finanse etmiyor. Artık Çariçe Meclisi finanse ediyor. Nihai ihanette, dünyanın en büyük meclisi kendi türüne döndü ve bizi teker teker öldürmeye başladı. Sadakat göstermeyi reddedenlerimiz aforoz edildi ve başlarına ödül konuldu.

Bu yüz yıldan fazla bir süre önceydi ama sözleşmeler hala açık. Son kontrol ettiğimde kelle başına bir milyon dolardı ama bu 1970'lerdeydi. Muhtemelen şimdi daha fazladır.

Sözleşmeleri yürütmek için Kardeşlik'e başvurdular ve son derece başarılı oldular. Benim türüm çoğunlukla yok oldu. Dünyanın dört bir yanına dağılmış sadece birkaç düzine kaldı ve ben de onlardan biriyim. 1800'lerden beri başka bir vampir görmedim.

Yüzyıllardır saklanıyordum. Beni nasıl bulduklarını bilmiyorum ama önemli değil. Kalede başıboş bir avcı var ve artık uğruna savaşıacak bir şeyim var. Koruyacak bir şeyim var.

Kapıya doğru ilerlemeye başladığımızda Alice'in kolu benimkine dolanıyor. Ona bakıyorum ve içimdeki tüm koruyucu içgüdüler büyümeye ve kontrolü ele almaya başlıyor.

Kimse ona zarar veremeyecek.

Onu ziyafet salonundan çıkarıp mutfağın önünden geçirdikten sonra merdivenlerden yukarı çıkarıyorum. Yatak odama doğru ilerlerken avcıyı göremiyorum.

Onu içeri çekerken "Ne yapıyoruz?" diye soruyor.

Kapıyı kapatıp kilitliyorum.

Aceleyle büyük ahşap gardırobun yanına gidip son gücümü kullanarak onu kaldırırken gergin ve kararsız görünüyor.

Homurdanarak kapının önüne bırakıyorum. Avcı içeri giremiyor.

Ama daha da önemlisi, Alice dışarı çıkamıyor.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Alice

RODERIC'IN ELİME BİR SİLAH ALMASINI İZLERKEN ŞAŞKIN BİR SESSİZLİK İÇİNDE BAKAKALDIM.

kocaman ahşap gardırobu kapının önüne yerleştirdi.

O kadar güçlü olmamalı. Vücudu sert ve kaslı ama hiçbir insan bu kadar ağır bir şeyi kaldıramaz, özellikle de yaralıyken. Bu imkânsız.

Geriye doğru tökezleyip duvara yaslanırken gözleri kapanır.

Durumu pek iyi değil.

Şu anda bir hastaneye doğru gitmeliyiz. Bu ok yarası onu öldürecek.

Hareket ediyor olmalıydım ama tek yapabildiğim onun kusursuz yüzüne bakmak.

Kâğıt üzerinde iyi görünmemeli. Cildi ölümcül derecede soluk, gözleri kırmızımsı bir renk tonuna sahip ve siyah saçları uzun ve geriye doğru kaymış. Erkeklerde uzun saç hiç sevmem ama onda başka bir şey düşünmüyorum.

Yüzünün her santimi büyüleyici. Burnu mükemmel bir şekilde oyulmuş, ağzı dolgun dudaklarına bastıran büyük köpek dişleriyle şehvetli ve hınzırca seksi görünüyor, elmacık kemikleri keskin ve belirgin ve gözleri... gözlerini sikeyim... onlara bakmaktan kendimi alamıyorum. İnsana bile benzemiyorlar.

Her santimim ona çekiliyor ve nedenini bilmiyorum. Ağzımın suyunu akıtmaya alıştığım Hollywood erkeklerine benzemiyor. O tamamen başka bir seviyede.

Ona dokunmayı çok istiyorum. Ziyafet salonunda onun sert teninin ne kadar soğuk olduğunu hissettiğimde içimde sıcak bir ürperti patladı. Mermer bir heykelle el sıkışmak gibiydi ve o zamandan beri ne olduğunu merak etmeden duramıyorum.

geri kalanı nasıl hissettiriyor. Ellerimi kaslı göğsünde ve yontulmuş karın kaslarında gezdirmek istiyorum. Güçlü kollarındaki kıvrımları hissetmek ve sikinin de elleri kadar sert olup olmadığını görmek istiyorum.

"Gömleğini çıkar," diyorum kollarımı sıvarken. O yarayı bir şekilde iyileştirmeliyim yoksa ölecek. Çıplak gövdesini görmek sadece ek bir bonus.

Yatağa doğru ilerliyor ama sanki ok yarası onu etkilemeye başlamış gibi daha halsiz görünüyor.

Hemen yanına koşuyorum ve yatağa tökezlerken onu yakalıyorum. Yüzünü buruşturarak oturuyor ve yavaşça gömleğini çıkarıyor.

Muhteşem solgun gövdesini gördüğümde aklım başımdan gidiyor ve gözlerim kocaman açılıyor. Güçlü, geniş bir göğsü ve sert, belirgin karın kasları var. Parmaklarım ona dokunma arzusuyla karıncalanıyor ama kendimi kontrol altında tutuyorum.

"Yarayı görelim," diyorum diğer tarafına geçip sırtına bakarken. Yarayı gördüğümde irkiliyorum. Delik hâlâ orada ama hiç kan yok. Neden kan yok?

"Beni iyileştiremezsin," diyor kulaklarımda ipek gibi hissettiren yumuşak, şehvetli sesiyle. "En azından bandajla."

"O zaman nasıl?" diye sordum. "Seni nasıl düzeltebilirim?" Her şeyi yaparım.

"Sana bunu yaşatmak istemiyorum." "Bana neyi yaşatmak?"

O büyüleyici gözleriyle bana bakıyor ve içimin jöleye dönüştüğünü hissediyorum. İçimde sıcaklık dalgaları kabarmaya ve bacaklarımın arasından aşağıya doğru akmaya başlıyor. Daha önce hiç öpüşmemiş bir bakireyim ama anım ihtiyaçtan ağrıyor.

Bu güçlü tepkiyi anlamıyorum ve bu beni derinden sarsıyor. Yanaklarım pembeleşmeye başlıyor ve o fark edince sertçe yutkunuyorum.

"Çok özür dilerim. Dustin'in sana zarar vereceğini bilmiyordum. Ne planladığını bilmiyordum. Buraya kaleyi inceleyeceğimizi düşünerek geldim ve sonra..."

"Özür dilemeni gerektirecek bir şey yok," diyor ve kalbimin çarpmaya başlamasına neden oluyor. "Bana kalırsa yanlış bir şey yapamazsın."

Bakışları çok çekici. Beni büyülüyor.

Kendimi, yutulmadan hemen önce bir olta balığının ışığına büyülenmiş gibi bakan bir minnow gibi hissediyorum.

Bedenim kendi kendine hareket etmeye başlıyor ve onun yanına oturuyorum. Bana dönüyor ve dudaklarıma bakıyor.

Her parçam onun için ağrıyor. Nefesini kolumda hissediyorum. Soğuk ve tüylerimi diken diken ediyor.

"Seni neden incitti?" Kendimi ona doğru eğilmiş hissederken fısıldıyorum.

Büyüleyici gözleri gözlerime kilitleniyor ve amım şehvetle zonkluyor. Kendime dokunmayı hiç bu kadar çok istememiştim. Alevler içinde kalacaktım gibi hissediyorum.

"Önemli değil. Tek umursadığım bana ulaşmak için seni kullanması. Bunun için ölecek."

Bu adamın tehlikesini hissedebiliyorum ama bundan korkmak ya da tiksirmek yerine daha da cezbediliyorum. Yanımda benim için öldürmeye hazır bir adam olması fikri beni müthiş tahrir ediyor.

Bakışlarım ağızına kayıyor ve dudaklarında büyük köpek dişlerinin neden olduğu iki çıkıntıyı gördüğümde sertçe yutkunuyorum.

Kokusunda bir tatlılık var ve burun deliklerimi sızlatacak kadar güzel kokuyor. Aramızdaki hava sıcaklıkla dolup taşarken kendimi daha da yakınına eğilmiş buluyorum. Dudaklarının benimkilere doğru geldiğini gördüğümde ne kendimi ne de onu durduruyorum.

Dudaklarımız birleşiyor ve dilinin benimkine doğru kaydığını hissettiğimde inliyorum. Dudakları diğer yerlerinden daha yumuşak ve beni daha derin öperken mırıldanıyorum. Elleri belime dolanıp beni kendine çekerken bedenim eriyor ve kanım kaynamaya başlıyor.

Tadı tatlı bal gibi ve dudaklarımı daha geniş açıyorum, böylece ağızımın derinliklerine kayabiliyor. Ellerim onun çıplak göğsünü ve kollarını keşfetmeye başlıyor. Teni parmak uçlarımda serin bir taş gibi hissediyor ve vücudumdaki her sinir ucunu canlandırıyor.

Koruyucu kolları beni sardığında inliyorum, hayatımın ilk öpücüğünü verirken beni kendine yakın tutuyor.

Buna alışabilirim...

Dilimi utangaçça ağızına sokmaya başladığımda tadı çok güzeldi. Dudaklarının kenarını yalıyorum ve sonra daha derine bastırıyorum, ama dilimin kenarı keskin bir şeye takılıyor ve kanın tadıyla nefesim kesiliyor.

Başını geriye atıyor ve yataktan fırlıyor. Artık onun kollarında olmadığım için hemen bir kayıp hissine kapılıyorum. Odayı o kadar hızlı geçiyor ki bir bulanıklığa dönüşüyor. Az önce gördüklerime inanamayarak gözlerimi sıkıca kapatıyor ve başımı sallıyorum.

"Yanlış bir şey mi yaptım?" Kalbim parçalanıyormuş gibi hissederek soruyorum.

Odanın uzak tarafındaki duvara yaslanmış, bana sırtını dönmüş ve titriyor. Ellerini duvara öyle sert vuruyor ki taştta parmak izleri bırakıyor.

"Geride dur," diye hırlayarak uyarıyor.

Tek çıkışı kapatan gardıroba bakıyorum. Burada sıkışıp kaldım. Çıkabilsem bile Dustin hâlâ elinde yaylı tüfekle koridorlarda dolaşıyor.

Dikkatimin tekrar Roderic'e yönelmesi uzun sürmüyor. Kafam karışmıştı ve neler olduğunu bilmiyordum.

Dilim dişine takılmadan önce öpüşmemiz güzel ve romantikti. Ve çok fazla kan da yoktu. En fazla bir iki damla.

O zaman anladım.

Dişleri büyük köpek dişleri değildi... Azı dişleriydi.

Soluk teni, yarasında kan olmaması, inanılmaz gücü - bir gardırobu kaldıracabilecek kadar, insanüstü hızı, gözlerindeki kırmızımsı renk tonu... O bir vampir.

En az dört kat yüksekliğinde olması gereken açık pencereye bakıyorum ama dışarı atlamayı düşünmüyorum.

Çok ilgimi çekti. Şimdi onun tarafından daha da büyülenmiş durumdayım.

Roderic hâlâ odanın öbür ucunda, kendini tutmaya çalışıyor. Beni kendinden korumak için bu acıyı çekiyor.

Ona doğru gidiyorum, yavaşça, dikkatlice. Ona ulaştığımda vücudu titriyor. Gözleri altın kırmızısı parlıyor.

Hayatımda gördüğüm en seksi şey.

"Roderic," diye fısıldıyorum uzanıp ona hafifçe dokunurken. Benden uzaklaşıyor ve kalbim kırılırken kolumu geri çekiyorum. "Sorun yok. Sırrını biliyorum."

Üniversitede aldığım bir derste vampirler hakkında her şeyi öğrenmiştim. Varlıklarını kanıtlayan tüm kanıtları bir araya getiren bir ödev yazdım ve öğretmenim yine de bana F verdi. Daha da kötüsü, tüm sınıfın önünde benimle alay etti. Kendimi aptal gibi hissetmeme neden olsa da, yine de haklı olduğuma inanıyordum.

Haftalarca tarihlerini inceledim ve tüm bu süre boyunca bir tanesiyle tanışabilmeyi diledim. Onlardan biri olmayı hayal ettim. Bunun gibi eski bir taş kalede yüzyıllar boyunca yaşamının çok romantik ve güzel bir yanı var.

"Senin türün hakkında her şeyi biliyorum," diye fısıldadım ona. "Ne zamandır bu kaledesin?"

Bana dönüyor ve uzun bir süre yüzüme bakıyor. "On yıllardır mı?" diye soruyorum. "Yüzyıllardır mı?"

Bakışları meydan okuyan bir i f a d e y e dönüşüyor. "Benim ne olduğumu düşünüyorsun?"

Tam olarak?"

Sertçe yutkunuyorum ve çenemi kaldırıyorum. "Bir vampir."

Bu kelime karşısında irkiliyor ama göz temasını hiç kesmiyor. "Şimdi gitmek mi istiyorsun?"

Başımı sallıyorum. "Hayır. Kalmak istiyorum."

Merakla beni izlerken başını eğiyor. "Neden?"

Nedenini bilmiyorum. Sadece kalmak zorunda olduğumu hissediyorum.

"Yardıma ihtiyacın var."

Gözlerini kapatır ve derin bir nefes alır. Her saniye onun için ısırap.

Ona bunu yapan şey kanımın tadı olmalı. Kendini tutmaya çalışıyor.

Ben de istemiyorum.

Beni kullanmasını istiyorum. Benden ne isterse almasını istiyorum. Ben tamamen onunum.

"Ok yarasını iyileştirmek için ne yapabilirim?" Buraya Dustin'le birlikte geldim, bu yüzden çektiği acıdan kendimi kısmen sorumlu hissediyorum.

"Acını dindirmek istiyorum."

"Beni inciten ok değil," diyor. "Başka bir ok olsa derimden sekerdi."

Derisi o kadar sert ki buna inanıyorum.

"Zehre batırılmıştı. Benim türüm için ölümcül olan özel bir zehir."

"Onu çıkarabilir miyiz?"

Yaşam ve ölüm hakkında konuşurken bile, onun ne kadar muhteşem olduğuna hayran olmaktan kendimi alamıyorum. Dolunayın ışığı odanın içine süzülüyor ve onu dünyevi olmayan bir görünüme büründürüyor. O kadar güzel ki canımı acıtıyor.

"Dışarı çıkamaz," diyor duvara yaslanırken. "Üstesinden gelinmeli."

"Ne ile?"

"Kanla. İnsan kanıyla."

Bana bakıyor ve bedenimi bir ürperti kaplıyor.

"O zaman iç." Ona bileğimi uzatıyorum ve yüzünü buruşturarak geri dönüyor. Ona sunduğum şeyi almamak için her şeyini veriyor olmalı.

Gözlerini sıkarak kapatırken başını sallıyor. "Neredeyse altı yıldır içki içmiyorum," diyor sesi titreyerek. "Durmam mümkün değil. Ölürsün."

"Bırakabileceksin. Bunu biliyorum. İhtiyacın olanı al benden."

Bir elini kaldırıp beni geri çekti. "Bunu riske atamam. Eğer sen ölürsen, ben de ölürüm. Artık sensiz yaşayamam."

Tam ona ne demek istediğini soracaktım ki şifonyerin üzerinde eski, boş bir vazö görüyorum. Hemen yanına gidip örümcek ağlarını temizliyorum ve etrafta keskin bir şey arıyorum.

Duvarda bir tablo asılı ve orijinal bir Rembrandt olduğunu görünce çenem düşüyor. Bunun için zaman yok, o yüzden resmi indiriyorum ve onu tutan çiviye buluyorum.

Vazoyu altında tutarak ön kolumu çivi boyunca sürüklüyorum, derimi keserken ağlıyor ve gözyaşı döküyorum. Vazonun içine sıcak kan damlıyor ve iki shot bardağı dolduğunda ve başım dönmeye başladığında vazoyu ona götürüyorum.

"Bu kadar yeter mi?" Ona sunarken soruyorum.

Gördüğünde gözleri altın kırmızısı parlıyor. Susuzluktan neredeyse dudaklarını yalayacaktı.

"Bunu... benim için mi yaptın? Neden?"

"İç şunu," diyorum vazoyu onun kollarına doğru iterken. Vazoyu alıyor ve ben de kazağımla kesik kolumu sarıyorum. Kesik sığ olduğu için iyileşmesi çok uzun sürmeyecek. Yine de çok acıtıyor. Hayatını kurtarmak için ödenecek küçük bir bedel.

Roderic'in vazoyu kaldırıp içişini izliyorum. Vücudu düzeliyor ve son birkaç damlayı yalarken içindeki gücün geri geldiğini görebiliyorum.

Arka omzu açıkta ve okun açtığı yaranın kapandığını görebiliyorum. Şok olmuş gözlerimin önünde mühürleniyor ve kayboluyor.

Roderic vazoyu yere bırakıp dudaklarındaki kanı yalarken derin ve tatmin edici bir nefes alıyor. Dudakları parlak kırmızı bir renk alıyor ve nedense bu beni daha da tahrik ediyor. Dünyanın karanlık ve gizemli şeylerine her zaman ilgi duymuşumdur ve Roderic bunların ikisine de uyuyor gibi görünüyor.

Beni yakından izlerken gözlerinde saf bir minnettarlık var.

"Daha iyi misin?" diye soruyorum.

Başını sallıyor. "Hem de çok. Bu zehrin icabına bakacaktır."

Odanın içinde yürüyüp tabloyu yerine koyarken hareketleri artık daha kolay. Parmağını vazonun içinde gezdirerek son damlaları da almaya çalışıyor, sonra tekrar şifonyerin üzerine koyup arkasını dönüyor.

"Peki, ne zamandır bu şatoda yaşıyorsun?" "İki yüz yıldan fazla."

"Peki sen ne zamandır hayattasın?"

Bana öyle bir yoğunlukla bakıyor ki bacaklarımın arasındaki zonklama geri dönüyor.

"Birkaç dakikadır. O kadar."

Şaşkınlıkla alnımı buruşturuyorum. "Ne demek istiyorsun?"

"Seni gördüğümde canlandım Alice," diyor sesinde kalbimi yerinden oynatan bir ağırlıkla. "O güzel ana kadar yaptığım hiçbir şeyin önemi yoktu. Yüzyıllardır hayattayım ama bu hayatımın ilk günü."

Şaşkınlıkla ona bakıyorum, ben de aynı şeyi hissediyorum.

Bana doğru geliyor, kanım vücudundan akıp ona güç verdiği için artık bir panter gibi kıvrak ve çevik hareket ediyor.

Beni kollarına alıp yatağa taşırken nefes nefese kalıyorum.

Önümde durup sert avuçlarını dizlerimin üzerine koyarken gözlerim onunkilerden hiç ayrılmıyor. Üzerimde kot pantolon ve kazak var, ama o sanki zaten çıplakmışım gibi aç gözlerle bana bakıyor.

Altın kırmızısı seksi gözlerinde saf şehvet ve arzu var ve vücudumun onun aç bakışlarına durdurulamaz bir şekilde tepki verdiğini hissediyorum.

Bakireyim ama kızlığımı ona vermeye hazırım. Her şeyimi ona vermeye hazırım.

Onun olmasını istiyorum.

Gözlerim sert, yırtık gövdesinden siyah pantolonuna ve ona doğru bastıran kocaman, zonklayan ereksiyona doğru kayıyor.

Üstüme inerken inliyorum.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Roderic

ALICE'IN YATAĞIMDAKİ GÖRÜNTÜSÜNE HAYRANLIKLA BAKMAK İÇİN BİRKAÇ SANİYE AYIRIYORUM.

muhteşem vücudu kıvranıyor. Sarı saçları etrafına dağılmış, seksi dudakları şehvetle nefes alırken aralanmış ve masum mavi gözleri bana bakarken hiç de masum görünmüyor.

Sikim pantolonumun içinde ağrıyor. Yanıyor. En son ne zaman bu kadar sertleştiğimi hatırlamıyorum. Sadece onun daracık, sıcak amcığının içine batarak gelebilecek bir rahatlamaya ihtiyacım var.

Bakire kanının tatlı tadı hâlâ dilimde ve her şeyi daha da keskinleştiriyor. Kokular, sesler, görüntüler... Vücudum onun damarlarından akan tatlılığın tadına vardığı için her şey daha da güçleniyor.

Vücudum onun kanından daha fazlasını arzuluyor ama ben sadece onu arzuluyorum. Başımı bacaklarının arasına sokmak ve amının ne kadar tatlı olduğunu tatmak istiyorum.

Ona sahip olmak için duyduğum kontrol edilemez, ezici ihtiyaç içimi parçalıyor ve beni canlı canlı yiyormuş gibi hissettiriyor.

Benim gibi bir canavarla birlikte olmak için fazla mükemmel.

Ama ona tamamen taparak ve amının kaldırabileceği kadar sık sikerek buna layık olduğumdan emin olacağım.

Saplantı ruhumda çoktan kök saldı -eğer varsa- ve her santimimde kuduz bir canavar gibi büyüyor. Vücuduma ait her hücre, her atom, her parçacık şimdi tek başına Alice'i korumaya, Alice'i sevmeye, Alice'i becermeye odaklanmış durumda.

Düşünebildiğim tek şey bu.

Bu yoğun ihtiyaç beni dehşete düşürüyor. Onu korumak ve mutlu etmek istiyorum, ama onu bu kaleye kilitleyip sonsuza dek burada tutmaktan kendimi alıkoyamayacağımı da biliyorum. Gitmesine asla izin vermeyeceğimi biliyorum.

"Roderic," diye fısıldıyor uzun, gür kirpikleriyle bana göz kırparken. "Bunu daha önce hiç yapmadım."

"Biliyorum," diye fısıldıyorum. Onun bakire kanının tadına baktım. Kirazının hâlâ orada olduğunu ve benim almamı beklediğini biliyorum. "Nazik olacağım."

"Nazik olmanı istemiyorum," diyor bacaklarını biraz daha açarken. "Benden ne istiyorsan almanı istiyorum. Neye ihtiyacın varsa."

Kahretsin, bu kız mükemmel. Bununla başa çıkamıyorum bile.

Ona doğru eğilip yumuşak dudaklarını öpüyorum, ağzını tekrar ısırılmamak için elimden geleni yapıyorum. Kanından bir damla ağzıma girdiğinde neredeyse kendimi kaybediyordum. Tüm vücudumu ateşe verdi. Eğer daha fazla alırsam, kendimi durdurabilecek miyim bilmiyorum. Boynuna yapışıp bu güzel meleği emerek kurutmaktan korkuyorum.

Sıcak elleri yanlarımdan yukarı kaymaya başlıyor ve ona çok tuhaf geldiğimi bildiğim için irkiliyorum. Tenim sert ve serin ama kalçalarının altımda kıvrınması hoşuna gidiyor gibi görünüyor.

Sert sikimi onun yayılmış amına bastırıyorum ve sırtı yataktan kalkarken ağzımın içinde inliyor. Çok iyi hissettiriyor. Onunla ilgili her şey.

Elimi kalçalarından aşağı kaydırduğimde ve avucumda sert kotundan başka bir şey hissetmediğimde içimden bir öfke homurtusu yükseliyor. Onun sıcak tenini hissetmek istiyorum. Aramızda çok fazla kıyafet var ama onları çıkarmak için onu öpmeyi bırakmak istemiyorum.

Hayal kırıklığı galip geldiğinde inliyor ve sonunda ağzımı geri çekiyorum. Çevik ellerim hızla çalışıyor, düğmeleri açıyor, fermuarları indiriyor ve kumaşı çekiştiriyor. Saniyeler içinde önümde çırtlıplak yatıyor ve bu nefes kesici manzara beni neredeyse dizlerimin üzerine çökertiyor.

Vücudu güzelliğin ötesinde.

Ona hayranlıkla bakmak için bir dakika daha ayırıyorum. Kıvranan kalçaları, ağzıma almak için yalvaran sert meme uçlarıyla yumuşak göğüsleri, uzun sarı saçları ve seksi bacakları. Kapalılar ama gözlerim aşağıya doğru indiğinde onları açıyor ve bana sıcak küçük amını parıldayan ve ihtiyaçla zonklayan bir bakış atıyor.

Tatlı kokusu burnuma çarpıyor ve pembe dudaklarına bakarken ağzım sulanmaya başlıyor. Islak amı açık ve hazır. Beni içine çekiyor ve yalvarıyor

almamı istiyor.

Ellerimi iç bacaklarından aşağı kaydırıldığında gözlerini kapatıyor ve inliyor. Vücudu önümde titriyor ve yumuşak pembe dudaklarına ulaştığımda kendi kalbimin hızla çarptığını hissediyorum. Görüldüğünden daha ıslak ve parmaklarımı narin kıvrımlarından geçirirken yapışkan şurubuyla kaplanıyor.

"Ohh, Roderic," diye inliyor sert klitorisini bulduğumda. Onu gevşetmek için küçük daireler çizerek ovmaya başlıyorum. İşe yarıyor çünkü küçük, pis bir fahişe gibi kıvranıp inlerken yatağın içinde eriyor gibi görünüyor.

On yıllardır ilk kez, hoş bir sıcaklık hissi duyabiliyorum. Dönüştüğümünden beri herhangi bir sıcaklık rahatsız ediciydi, ama bu sıcaklık - teni, kanı, nefesi, amı - o kadar iyi hissettiriyor ki zar zor başa çıkabiliyorum.

Bir parmağımı yavaşça daracık ıslak deliğine sokuyorum ve elime ılık, berrak bir sıvı sızıyor. Ağzını açıyor ve şehvet dolu mavi gözlerle beni izlerken nefesini tutuyor.

Sıkı kızlık zarına ulaştığımda geri çekiyorum, parmağımı ağzıma götürüyorum ve sularını emerek temizliyorum. Amının tadı da kanı kadar güzel, tabii bu mümkünse.

Ağrıyan sert sikim ıslak ve yapışkan hissediyor. Pantolonumu çözüp aşağı çektiğimde, kalın şişmiş kafamın her yerinde bir ön sperm karmaşası görüyorum.

Alice bunu görüyor ve ellerinin ve dizlerinin üzerine kalkıyor. Yaramaz bir sırıtişla bana bakıyor ve sonra sıcak küçük parmaklarını kalın shaftımın etrafına sarıyor ve emmeye başlıyor. Bir bakireye göre iyi iş çıkarıyor. Açgözlü küçük dili, koca sikimin üzerindeki her damla spermi dibinden ucuna kadar yalıyor.

Yumuşak pembe dudaklarının etrafımı sarmasını, başını shaftım boyunca ileri geri getirmesini izlerken nefesimi tutuyorum. Kıcı mükemmel görünüyor, kıvrımlı ve beni emerken havada kıpırdıyor.

Elimde olmadan bir yanağını tutuyorum ve sonra elimin çatlaklarının arasından aşağı kaymasına izin veriyorum. Parmaklarım göt deliğinin üzerinden sıcak ve şişmiş amına doğru kayınca inliyor. Parmak ucumu olgun genç deliğine daldırarak ve sonra klitorisine doğru sürükleyerek onu kızdırmaya başladım.

Bir höpürdetme sesiyle sikimi ağzından çıkarıyor ve sürtük küçük dilini kalınlığının etrafında dolaştırırken gözlerim tekrar dudaklarında

ve sonra onu küçük yarığa sokuyor, içeride saklanan döl öncesi son damlaları almaya çalışıyor.

İlk defa bir kızla sikimi kullanıyorum. Atımdan atıldığımda bakireydim ve beni yolun kenarında ölmek üzere bırakıp kaçtı. Güzel yabancı gelip beni dönüştürdüğünde gözlerim bulanıktı ve bilincim zar zor yerindeydi. Boynumu ısırdı, kanımı içti ve sonra yaşamama izin verdi.

Dakikalar sonra uyandığımdaya kendimi daha önce hiç hissetmediğim kadar güçlü hissediyordum. Daha önce hiç hissetmediğim kadar susamış hissediyordum.

Ellerimi kalın saçlarına daldırırken, "Bak, o küçük seksi ağzınla beni ne kadar zorluyorsun," diye homurdanıyorum. "Sikim nasıl hissettiriyor?"

"Çok iyi," diye inliyor bir kez daha ağzına sokarken.

"Bu horoz artık senin, kirli kız. İçinin derinliklerine itildiğini hissetmek ister misin?"

Boğazının izin verdiği kadarıyla horozumu içeri iterken mavi gözleri benimkine daldı.

"Bakire amını sıcak döllерimin her damlasıyla doldurmamı ister misin?"

Sikimi dışarı çekerken nefesi kesiliyor. Alt dudağından sikime doğru bir tükürük akıntısı sarkıyor ve bu görüntü o kadar seksi ki içim kasılıyor. "Evet," diye inliyor. "Seni içimde hissetmek istiyorum. Hem de çok fena."

"O zaman tekrar uzan," diye emrediyorum elini sikimden çekip kendi elimle değiştirirken. Uzun sert şaftımı yukarı ve aşağı okşamamı izlerken sızlanıyor. Tükürüğü hala üzerinde, onu güzel ve kaygan hale getiriyor. "Önce senin tadına bakmak istiyorum."

"Neyi tatmak?" diye soruyor sırtarak uzanırken. "Ne istersen tadabilirsin."

Önünde dizlerimin üzerine çökerken, "Bu olgun, sulu amcıkta başlayacağım," diyorum. "Aklında başka bir şey var mı?"

Çenesini kaldırıp bana açıkta kalan boynunun ince kıvrımını gösteriyor. Yumuşak, kusursuz tenine bakarken ve dişlerimi damarlarına geçirip kanını emdiğimi hayal ederken sikim zonkluyor ve dişlerim ağrıyor. Nefesim hızlanıyor ve vücudum titiyor.

Bacaklarını kavrayıp gidebildikleri kadar ayırırken bu baştan çıkarıcı düşüncüyü aklımdan uzaklaştırıyorum.

Vücudum ağrırken, kalçalarından aşağı şehvetli bir iz öpüyorum. Dişlerimin ucu yanlılıkla tenine değdiğinde nefesi kesiliyor ve yatakta kıvranıyor.

Hoşuna gittiğini fark ettiğimde özür dilemek üzereydim. Vampir özelliklerimden tiksiniyor, aksine etkileniyor gibi görünüyor. Onun aradığım kişi olduğunu kanıtlayan bir neden daha.

Dudaklarımı geri çekerek dişlerimi ortaya çıkarıyorum ve nazikçe, dikkatlice, toplayabildiğim tüm kontrol ve kısıtlamalarla, deriyi kırmadan yumuşak iç uylukları boyunca sürüklüyorum.

Amcığına yaklaştıkları her santimde inlemeye ve kalçalarını gıcırdatmaya başlıyor. Pembe deliğinden sızan ve kışına doğru damlayan taze ve berrak suyu gördüğümde sırtıyorum.

Uyluklarının önünü sıkıca kavriyorum ve dişlerimi gittikçe daha yakına sürüklemeye devam ediyorum.

"*Oh, kahretsin!*" diye haykırıyor saçlarını bir avuç tutarken. "*Siktir! Evet!*"

Ağzım sıcak amına ulaştığında neredeyse boşalmıştı bile.

Dudaklarımı tekrar dişlerimin üzerine kaydırıyorum ve içine dalıyorum, tatlı olgun amının her santimini dudaklarım ve soğuk dilimle yutuyorum.

Dilimi onun küçük, dar ve bakir deliğine soktuğumda kalçaları yüzüme doğru çarpmaya başlıyor. Yukarı bakıyorum ve muhteşem göğüslerinin yatakta hareket ederken ileri geri sallandığını görüyorum.

İki elimle uzanıp onları kavradığımda nefesi kesiliyor. Sıcacık minik elleri hemen benimkilerin üzerine iniyor ve onları yerinde tutuyor. Ben şişmiş klitorisini emerken sert, küçük meme uçları avuçlarıma bastırıyor.

Bana verdiği her damla suyu yalıyorum ve göğsüme doğru kaydığını, içimi ısıttığını ve hayatımdaki kasvetli soğukluğu kestiğini hissedebiliyorum.

Buna alışabilirim. Birkaç yüzyıl daha her gün bu lezzetli amcıkla ziyafet çekebilirim.

Ağzım yumuşak, parlak kıvrımlarında çalışırken inlemeyi ve haykırmayı kesmiyor. Dilim onları ayırıyor ve başparmaklarımla am dudaklarını ayırmak için göğüslerini serbest bırakıyorum. Amcığının ne kadar pembe olduğuna inanamayarak inliyorum.

Daha fazla sıcak meyve suyu sızıyor ve ben onu büyüleyici bir susuzlukla içiyorum.

"Bu artık benim amım," diyorum ona ağır yalamalar arasında. "Anladın mı?"

"Evet," diye inliyor eliyle gözlerini kapatırken. Ağır ağır nefes alıyor ve yanaklarında güzel bir pembe kızarıklık var. Boşalmaya yakın olduğunu söyleyebilirim.

"Ciddiyim Alice. Bu küçük, sıkı, bakır deliği ham sikimle sikeceğim. Rahmini sıcak dölleriyle kaplayacağım."

Göğüslerini sıkarken ve meme uçlarını çimdiklerken inliyor. Ben onu olacaklar konusunda uyarırken kalçaları çeneme sürtünüyor. Kendimi tanıyorum -üç yüz yıl bunu yapacaktır- ve bu kızın gitmesine izin veremeyeceğimi biliyorum. Bundan sonra olmaz.

"Hâlâ insansın, bu da seni üretebileceğim anlamına geliyor."

Gözlerini benimkilere dikeyor ve ciddi bir ifadeyle bana bakıyor.

"Bebeğimi senin içine sokacağım," diye uyarıyorum onu. "Bu göbeğin çocuğumla dolduğunu görmek istiyorum."

Sert klitorisini öpüyorum ve bu onu harekete geçirmeye yetiyor. Başını geriye atıyor ve orgazmı onu ele geçirirken yüksek sesle çığlık atıyor. Etrafta çırpınırken ve nefesinin altında küfürler ederken her şeyi tüketiyor.

Bacaklarını omzuma atıp nabız gibi atan amını yavaşça yaladığımda bacakları titriyor.

Vücudu nihayet sakinleştiğinde ve nefes nefese kaldığında, sıcak sevgi dolu gözlerle bana bakıyor.

"Ciddi misin?" diye soruyor. "Bebek konusunda mı?"

"Bebek konusunda ciddiyim ve senin hakkında da ciddiyim. Burada, bu kalede benimle kalmanı istiyorum. Sonsuza kadar."

"Sonsuza kadar mı?"

"Eğer seni alırsam, seni alırım. Her yönden."

"Vampir mi olacağım?"

Amının tatlı kokusu burnuma dolup başımı döndürürken ve sikim ağrırken ona bakıyorum.

"Önce seni doğuracağım. Vampir kadınlar hamile kalamaz ama tohumlarım içinde büyüdüğünde seni dönüştürecek. Ve sonsuzluğu birlikte geçireceğiz. Tıpkı bunun gibi."

Bunların hiçbirisi isteğe bağlı değil ama yine de onun onayını istiyorum. Benimle kalmak istemesini istiyorum. Benim olmak istemesini istiyorum.

Böylece amını bir kez daha yalamaya başladım ve ağzıma tekrar tekrar boşalana kadar durmadım...

ALTINCI BÖLÜM

Alice

BU KALEYE *bayılıyorum*.

Ben tekrar boşalırken Roderic'in soğuk dili sıcak amıma giriyor. Sanırım vücudum onun için yaratılmış. İşte böyle hissettiriyor. Bana sayamayacağım kadar çok orgazm yaşattı. Şimdi hepsi tek bir uzun orgazmda birbirine karışıyor.

"Roderic," diye inliyorum ağırlaşmış gözlerimi ovuştururken. İçimden akan şehvet dolu sıcaklık düşünmemi zorlaştırıyor. Tek düşünebildiğim onun sert aletinin amımı doldurduğu hissi. Germek. Onun için sakladığım bekareti almak. Bu düşünceye kafayı takmış durumdayım.

"Ne oldu, pis kız?" diye soruyor üzerime tırmanırken. Altın kırmızısı gözleri yüzümün üzerinde, dişleri görünüyor ama korku hissetmiyorum. Sadece tahrik oluyorum.

Serin ve sert siki yayılmış amcığma değiyor ve ben onun büyük, yuvarlak pazusunu kavrarken nefes nefese kalıyorum. "Onu istiyorum. İçimde."

İstedğim sadece onun siki değil. Az önce bahsettiği her şeyi istiyorum. Bebeğini. Vampir olmayı. Ölümsüzlüğü. Sonsuza dek burada onunla yaşamak. Hayatımın sonuna kadar her gece bunu yapmak. Hepsini istiyorum.

Bu duyguların pervasız ve tehlikeli olduğunu biliyorum ama sıkıcı hayatımdan ve artık beni umursamayan evlatlık ailemden bıktım. Tüm bunları geride bırakmak ve her gece böyle canlı hissetmek istiyorum.

Roderic içimde var olduğunu bilmediğim duyguları ateşledi. Gitmesine izin vermeye hazır olmadığım duygular. Onları nasıl kontrol edeceğimi bilmiyorum. Ne yapacağımı bilmiyorum.

Kendimi berbat hissediyorum ama hayatımda ilk kez kalbimin sesini dinliyor ve beni nereye götürürse oraya gidiyorum.

"Kalın sikimin o küçük amcığını genişletmesini mi istiyorsun?" diye hırlıyor gözlerimin içine bakarken. Lanet olsun, büyüleyici.

"Evet..."

Başımı kaldırıyorum ve koca aletini tutup kıvrımlarımdan yukarı çekişini izliyorum. Gözlerim kapanıyor ve vücudum titrerken başım yastığa düşüyor. Şimdiden çok iyi hissettiriyor.

Hâlâ sikini ağzımda hissedebiliyorum. Dokunulduğunda soğuktu ama kaya gibi sertti. O serinliği içimde hissetmek için sabırsızlanıyorum.

Sert başı açıklığıma doğru bastırıyor ve çıplak vücuduma bakarken beklentiyle titriyorum. Gözleri içime giren sikine kilitlenmiş durumda ama o içime girmeye başladığında ben sadece onun muhteşem yüzüne bakıyorum.

Çok büyük ve beni tamamen dolduruyor, içeri ittiği her santimde beni inletiyor ve inletiyor. Serin hissi inanılmaz ve ayak parmaklarımın kıvrılmasını sağlıyor.

"Siktir, Alice," diye homurdanıyor sıkılmış dişlerinin arasından. "Çok sıkısın bebeğim. Çok iyi hissettiriyor."

Kızlık zarıma yaklaştığında aniden duruyor ve gözleri benimkilerle buluşuyor. Bu gece yüzüncü kez onların içinde kayboluyorum ve o sertçe itip kirazımı kırana ve içime tamamen batana kadar dikkatim dağılıyor.

"Oh, Tanrım," diye haykırıyorum kollarımı ve bacaklarımı onun etrafına sarıp onu kucağıma çekerken. Serin vücudunu kendime doğru tutuyorum, sadece içimdeki büyük dick hissinin tadını çıkarıyorum. Onun büyüklüğüne alışana kadar hareket etmesine izin vermiyorum.

Kalbim çarpıyor ve nefeslerim hızlı ve boğuk geliyor. Sonunda onu kavrayışımı gevşetiyorum ve o da kalçalarını yavaşça ileri geri sallamaya başlıyor.

"Ham horozum senin içinde, kirli kız," diyor dışarı kaymaya başlarken sırtarak. "Bu artık benimsin demek. Genç rahmini dölleyeceğim ve sonra gerçekten benim olacaksın."

Kalçalarını ileri geri hareket ettirmeye başladığında dudaklarımdan kontrol edilemeyen inlemeler dökülmeye başlıyor, beni büyük horozuyla beceriyor. Acı büyük ölçüde geçti ve kalçalarımı hareket ettirerek ve bana verdiği her itiş karşılayarak içine giriyorum.

İçeri ve dışarı iterken elleriyle göğüslerimi kavırıyor. Karıncalanan meme uçlarımı yalamaya ve emmeye başladığında ona daha fazla vermek için sırtımı eğiyorum.

Aklımı kaçırmış olmalıyım. Bir vampirle seks yapmak mı? Benim neyim var böyle?

Ama ona karşı koyamadım. Vücudumdaki her hücre beni almasına izin vermek için çılglık atıyordu.

Kalçalarımın birini tuttu ve beni daha yakına çekti. "*Oh, lanet olsun!*" Sikini daha derine iterken haykırdım.

"Amin çok sıcak," diyor beni dudaklarımdan öpmeden önce. "Çok sıkı. Sonsuza kadar burada kalabilirim."

"O zaman yap," diye inliyorum ellerimle yanaklarını kavırken. Gözlerimin içine bakana kadar yüzünü çeviriyorum. Kalçaları hiç durmadan hareket ediyor. Gözlerimin içine bakarken daha uzun, daha derin vuruşlarla daha hızlı itmeye başlıyor. "Bunu sonsuza dek yapalım. Beni dönüştür. Beni de senin gibi ölümsüz yap ki sonsuza dek birlikte olabilelim."

Parçalanmış ve çelişkili görünüyor ve bu bana doğru kararı verdiğimi söylüyor. O da istiyor ama benim için en iyisini düşündüğünü söyleyebilirim.

Ona başka seçenek bırakmayacağım. Onu nasıl baştan çıkaracağımı biliyorum. Çenemi kaldırıp başımı çeviriyorum ve boynumu ona gösteriyorum.

Ona bakarken inliyor, kalçaları her zamankinden daha hızlı hareket ediyor. Aleti tekrar tekrar içime giriyor ve başka bir orgazm oluşmaya başlıyor ve sonra içimde çözülüyor.

Vücudum onun altında titremeye başlıyor ve orgazm içimden geçerken yüzüm buruşuyor. "*Ah, Roderic,*" diye haykırıyorum yatakta kıvrılırken, ellerim onun güçlü kollarını kavırıyor.

Beni nasıl bu kadar iyi hissettirebiliyor?

Boynumu öpmeye başlıyor ve ben de ellerimi uzun saçlarının arasından geçirip cesaretlendirici sözler fısıldarken onu orada tutuyorum. "Evet," diye fısıldıyorum. "Yap hadi. Benden iç. İhtiyacın olanı al. Durabileceksin. Duracağını biliyorum."

Dişlerinin çıktığını ve çaresiz tenimi nazikçe sıyırdığını hissediyorum. Durumun ölümcül tehlikesi ve ilkel dürtüsü şehvetimi artırıyor. Bu beni çıldırtıyor.

Sert aletini acımasızca tekrar tekrar içime sokarken beklentiyle titriyorum.

"Sonsuza kadar benimle olmak istemiyor musun?" Kulağına fısıldıyorum. "Senin olmamı istemiyor musun?"

Doğru şeyi söylemiş olmalıyım, çünkü dişlerini boynuma batırıyor ve acı içinde çılgılık atıyorum.

Yanıyor, ama damarlarımdan içerken onu tuttuğum için beni çok heyecanlandırıyor.

Kanımı emerken sertçe itiyor ve içime boşalmadan hemen önce tüm vücudu bir saniyeliğine geriliyor. Susuzluğunu giderirken sıcak dölünün amımı doldurma hissi beni spirale gönderiyor ve tekrar boşalıyorum. Her zamankinden daha sert.

Ben parçalara ayrılırken amım onun kalın sikinin etrafında kenetleniyor. Mutluluk içinde çığlık atarken her şey sarsılıyor. Roderic hâlâ tamamen içimde, her son damla dölün dışarı çıktığından ve olgun rahmime doğru yol aldığından emin oluyor.

Dişlerini ve sikini aynı anda dışarı çekiyor. Kaybettiğim için inliyorum ama doğruyu söylemek gerekirse tükendim ve toparlanmak için birkaç saniyeye ihtiyacım var.

O yanımdaki yatağa yığılırken ben ağır nefesler alarak tavana bakıyorum.

Eli benimkini buluyor ve parmaklarımız iç içe geçiyor.

Ona dönüyorum ve yüzüne biraz renk geldiğini gördüğümde şok içinde bakakalıyorum. O muhteşem biri. Kusursuz yüz hatları her yönden mükemmel.

"Dönüşmem ne kadar sürecektir?" Amım tekrar ihtiyaçla ağrımaya başladığında soruyorum. Daha yeni yarım düzine kadar orgazm olmuşum ve şimdiden bir tane daha istiyorum.

Bana dönerken derin bir nefes alıyor. "Bilmiyorum. Yaklaşık yarım saat sanırım. Daha önce kimseyi dönüştürmemiştim."

Dudaklarım kıvrılıp sırtıyor. "O zamana kadar ne yapmalıyız?"

Hâlâ taş gibi sert olan sikine bakıyor. "Aklıma birkaç şey geliyor."

YEDİNCİ BÖLÜM

Roderic

SERT SIKIMI SÜRERKEN ELLERİM ALICE'IN MÜKEMMEL KİÇİNDA. onun küçük dar amına. Önümde elleri ve dizleri üzerinde duruyor ve ben gözlerimi onun pembe büzülmüş göt deliğine kilitlemiş durumdayım.

Onun tatlı masum kanı bana sonsuz enerji verdi ve ona sahip olmadığım tüm yüzyıllar için en iyisini yapıyorum.

Ben onu domaltarak sikerken o inliyor ve açık ağzını yatağa bırakıyor. Bu sıcak, dar amcığa eninde sonunda bir mola vermem gerekecek ama bu şimdi olmayacak. Bu çok iyi hissettiriyor.

Kapıya vurulunca ikimiz de başımızı yana çeviriyoruz. Gardırop bir başka ağır gümbürtüyle sarsılır.

Ödül avcısı.

Alice dikkatimi dağıttığı için Dustin'in kalede olduğunu tamamen unutmuştum. "Dustin!" diyor, en az benim kadar hazırlıksız görünüyor.

Sadece bizim var olduğumuz kendi küçük evrenimizde kilitli kalmıştık. Onun sıkı sıcaklığından sıyrılıp kıyafetlerimi tekrar giyerken kendime lanet ediyorum. Daha iyi bilmeliydim. O artık benim korumam altında ve daha dikkatli olmalıyım.

Kıyafetlerini yerden alıp ona fırlatıyorum.

Açık pencereye doğru giderken ona "Burada kal," dedim. "Bir dakika içinde döneceğim. Bırak onunla ben ilgileneyim."

"İyi olacak mısın?" diye soruyor elbiselerini muhteşem göğüslerine sımsıkı tutarken.

"Daha yeni bir litre bakire kanı içtim," diyorum sırtarak. "Şu anda Süpermen'le başa çıkabilirim."

Güzelliğime son bir kez bakıyorum ve sonra pencereden gece gökyüzüne tırmanıyorum. İniş çok uzakta ama taş duvarlar boyunca kolayca tırmanabiliyorum. Tutunmak ve asılmak için sayısız dayanak ve yer var.

Saniyeler içinde bir sonraki pencereye tırmanıyorum ve kalenin içine geri dönüyorum. Kütüphanedeyim ve sessizce koridora çıkıyorum.

Dustin'in omzunu yatak odamın kapısına çarparak içeri girmeye çalıştığını gördüğümde içimden bir hırıltı kopuyor.

Dustin kafasını çeviriyor ve beni fark ediyor. Bir anda sadağından bir ok çıkarıp yayına yerleştiriyor ve ateşliyor. Tam bana doğru geliyor ama ben kolayca yoldan çekilip onu yakalıyorum.

Oku ikiye ayırdığımda yüzü düştü.

"Bundan daha iyisini yapman gerekecek," diyorum Alice'in bakir kanının içime aktığını ve beni neredeyse yenilmez yaptığını hissederken.

Arbaletini yere fırlatıyor ve kılıcını çekiyor.

"Bir vampirin kellesine konan ödül ne kadar?" Kılıcını bir o yana bir bu yana sallayıp bileklerini ısıtırken ona soruyorum.

"On milyon," diye cevap veriyor bana bakarken.

"Vay be." Etkilendim. Çariçe Meclisi'nin bizden kurtulmak için bu kadar istekli olduğunu düşünmemiştim. Sanırım yanılmışım.

"Bu doğru, vay canına," diyor ilerlemeye başlarken. "Ödeme zamanı."

Bana doğru koşarken kılıcını havaya kaldırdı. Bir kükremeyele kılıcını aşağı doğru savuruyor ama ben kolayca yoldan çekiliyorum.

"Bu ödül için bir kılıçtan daha fazlasına ihtiyacın olacak," diyorum tekrar kılıcını savurup kafamı koparmaya çalışırken. Geriye doğru eğildim ve ıskaladı. "Bir mucizeye ihtiyacın olacak."

Kılıcı tekrar savurmaya çalışıyor ama ben elini yakalayıp onu yerinde tutuyorum. Boşta kalan eliyle bana yumruk atıyor ama bu bir kayaya yumruk atmak gibi ve benden çok ona zarar veriyor.

Onu duvara çarptım ve kılıcını düşürdü. Onu yerden kaldırıp kütüphaneye fırlattığımda kılıç takırdayarak yere düştü.

Ateşin yanındaki sandalyeme çarpıyor ve sonra ayağa kalkıyor, ulaşabildiği her şeyi kapmaya çalışırken paniklemiş görünüyor. Sehpanın üzerinden kitabımı kapıyor ve Voltaire'in *Candide*'ini bana fırlatıyor. Ben ona doğru yürürken göğsümden sekiyor.

Sehpa hızla onu takip ediyor ve arkamdaki duvara çarparken sırtarak yolundan çekiliyorum.

"Kız arkadaşımı kaçırdın," diye tıslıyorum ona bakarken. "Onu bağıladın. Onu ölüme terk ettin."

"O yemdi," diye bağılıyor açık pencereye doğru geri geri yürürken. "Seni yakalamak için."

"Ona sadece ben bakabilirim," diye karşılık verdim. "Dokunmak için sadece benim."

Ona o pis ellerini sürdüğün için öleceksin."

Göğsüne sert bir tekme attığımda yüzünü kapatıyor ve haykırıyor. Darbe onu uçurdu ve pencereden yuvarlanarak aşağıda kayboldu.

Başımı bir o yana bir bu yana çevirirken derin bir nefes alıyorum ve sonra gömleğimi düzeltiyorum. O artık öldü. Her şey bitti.

Alice diğer odada ve şimdi kaldığımız yerden devam etmekte özgürüz. Kapalı.

Sehpayı ve kitabımı toplayıp, masanın önüne geri koyuyorum. Şömine.

Ateş artık sadece kor halinde ama sıcaklığı bana odada beni neyin beklediğini hatırlatıyor. Alice'in tatlı, olgun amını.

Dudaklarımda bir sırıtışla kütüphaneden çıkıyorum ve koridorda geri yürüyorum. Kapıya vardığımda "Benim," diyorum. "Geri çekil."

Kapı kolunu çeviriyorum ve gardırobu hareket ettirmek için omzumu kullanıyorum. Kendimi her zamankinden daha güçlü hissediyorum ve kolayca hareket ettiriyorum.

Odaya girdiğimde sikim sertleşmeye başlamıştı bile. "*Endişelenmemize gerek yok.*"

Dustin bir şekilde odadaydı. Alice'in arkasına saklanmış ve boğazına bir bıçak dayamış.

Taş duvara tırmanmış olmalı. Bu herif sandığımdan çok daha güçlü.

"Bırak onu," diye uyarıyorum onu. "Bırakırsan buradan çıkıp gitmene izin veririm." "Kafanı almadan buradan çıkmayacağım," diye tıslıyor.

Ona ters ters bakarken öfke ve korku içime doluyor, nabzımı hızlandırıyor.

"Yedi yıldır seni arıyorum," diye tersliyor Dustin. "Ödülümü almadan gitmeyeceğim."

Her zamankinden daha güçlüyüm ama Alice'in yüzüne bakarken kendimi çok çaresiz hissediyorum. Korkmuş görünüyor ama onda farklı bir şeyler var. Yüzündeki pembe renk kayboldu. Ölümçül derecede solgun görünüyor. Şimdi daha farklı, daha ölümçül bir şekilde çarpıcı.

Dönüşmeye başlıyor.

Bir ya da iki dakika sonra orada olacak.

"Bir süredir burada olduğunu biliyordum, bu yüzden susamış olabileceğini düşündüm," diyor. "Onu bu yüzden getirdim. Seni saklandığın yerden çıkarmak için."

"Peki, şimdi planın ne? Hiç umursamadığım bir kızı mı öldüreceksin?"

Bu yalanları söylemek acı veriyor ama Alice bunları sadece onu kurtarmak için söylediğini biliyor. "Ben onun kanını dökeceğim ve sen tek fikirli saplantılı olacaksın.

İçiyordum. Senin türün çok tahmin edilebilir. Moğolistan'da ilk on milyonumu böyle kazandım. Önüne insan kanı döktüm ve orada olduğumu bile unuttu. İşte o zaman zehir uçlu tahta oklarımdan birini kalbine sapladım."

Alice'in muhteşem mavi gözleri solmaya başlıyor ve yerlerini parlak kırmızı irisler alıyor. Adamın kollarında doğruluşunu izlerken sırtıyorum.

Etrafına bakarken ellerini yumruk yapıp sıkıyor, ne kadar çok ayrıntı gördüğüne ve ne kadar güçlü hissettiğine inanamıyor. Biliyorum çünkü ben de aynı şeyi hissettiğimi hatırlıyorum.

Hançer hâlâ boğazına dayanmış durumda ama hiçbir işe yaramayacak. Artık bir işe yaramayacak.

"Öyleyse devam et," diyorum ona. "Kanını dök."

Yüzü buruşuyor ve hançerle boğazını kesmeye çalışırken homurdanıyor. Kadın düşmeyince yüzünde bir şaşkınlık ifadesi belirliyor. Onu tekrar kesmeye çalışıyor ama bıçak vampirin sert derisinden iz bırakmadan zararsızca sekiyor.

"İmkânsız," diye mırıldanıyor bıçağı bir kez daha kaldırırken. Bu sefer Alice arkasını dönüp onun gözlerinin içine bakıyor.

Kendisine bakan ölümcül kırmızı gözleri gördüğünde onun karşısında büzüşür. "Hayır... onu sen dönüştürdün..."

Alice onun üzerine atlayıp dişlerini boynuna geçirirken sırtıyorum. O kadar güzel ki. İlk yemeğini içerken onu hayranlıkla izliyorum.

Dustin'in bacaklarının titremesi durduktan çok sonra, Alice karnını doyurduğunda onu yere bırakıyor ve arkasını dönüyor.

Onu bana bakarken gördüğümde kalbim göğsümde kabarıyor. Dudakları ve çenesi koyu kırmızı kanla kaplanmıştı ve yemin ederim daha önce hiç bu kadar güzel bir şey görmemişim.

Bana doğru geliyor ve kollarını boynuma doluyor. Öpüşmeye başlamadan önce uzun bir süre birbirimizin gözlerinin içine bakıyoruz.

Ona sımsıkı sarıldığımda, bir daha asla yalnız kalmayacağımı biliyorum.

Güneşin söndüğünü ve dünyanın soğuduğunu göreceğ kadar yaşasak bile,
donmuş topraklarda bebeğim yanımdayken yürüyeceğim.
Sonsuza dek.

EPILOG

Roderic

İki yüz yıl sonra.

BU GECE BENİM VE ALICE'İN İKİ YÜZÜNCÜ YILDÖNÜMÜMÜZ VE BEN

Bugün ona hiç olmadığım kadar aşığım. O

yanımdayken her gün cennet gibi.

Tanıştığımız ilk anı yeniden canlandırarak kutluyoruz.

Kızımız Harlow yuvadan ayrılalı çok oldu ve Arjantin'de bir yerlerde bir vampir meclisinde yaşıyor.

Alice ben onu dönüştürmeden önce hamile kaldığı için çok şanslıydık, aksi takdirde asla çocuk sahibi olamayacaktık.

Harlow karanlık hayatımdaki bir başka nimetti ve Alice'e her şeyi borçlu olmamın bir nedeniydi.

"Yardım edin!" Çığlığını duydum.

"İmdat!" Sikim sertleşmeye

başladığında sııttım.

Bunu yüzüncü yıldönümümüzde yapmıştık ve hâlâ canlı bir şekilde hatırlıyorum. Muhtemelen üçüncü ve dördüncü yüzüncü yıldönümlerimizde de hatırlayacağım.

"Yardım edin! Lütfen!" diye seslendi seksi sesiyle.

Merdivenlerden koşarak indim ve vücudum heyecandan karıncalanırken büyük ziyafet salonuna girdim. Dolunayın ışığında onu görüyorum. Kirişe bağlıydı ve bana ilk geldiği kıyafetler içinde büyüleyici derecede seksi görünüyordu. Kot pantolon ve kazak. Kendi başlarına basit ve sade, ama onun üzerinde muhteşem.

"Oh, teşekkür ederim, efendim," diyor şehvetli bir sesle. "Kötü bir ödül avcısı beni bağladı."

Onu izlerken sırtıyorum. Artık bir vampir olduğu için yüzü farklı. Bazen o pembe yanaklarını ve yuvarlak hatlarını özlüyorum. Artık teni benimki gibi soluk ve kıvrımları sert kaslara dönüşmüş durumda ama o hâlâ benim için dünyadaki en güzel şey ve ona bakmaktan asla bıkmayacağım.

Kalede yaşıyoruz ve neredeyse hiç ayrılmıyoruz. İhtiyacımız olan her şey buradayken neden gidelim ki? Birbirimize.

Ayrıca, onu kimseyle paylaşmayı sevmiyorum.

Ona dokunmaya cüret eden herhangi bir erkeğin boğazını parçalayacak kadar ölümcül olsa da, yine de onu tamamen kendime saklamayı seviyorum.

"Beni kurtaracak mısın?" diye soruyor, dudaklarında seksi bir sırıtış belirirken gözleriyle bana yalvarıyor.

Gömleğini tutup yırtıyorum ve düğmeleri ahşap zemine saçılıyor.

Sütyen giymemişti ve nefesi hızlanmaya başladığında çıplak göğüsleri aşağı yukarı sallanıyordu.

"Seni benden kim kurtaracak?" Eğilip boynunu yalarken soruyorum.

Dişlerimi sert ve soğuk teninde gezdirirken titriyor.

"*Bakire* kanı kokusu alıyorum," diyorum elimi kot pantolonunun içine sokarken. Elimi ıslak, sıcak kıvrımlarında gezdirirken ağzı açılıyor ve gözleri benimkilere kayıyor. Kokusu çoktan ıslanmış ve büyük aletim için hazır.

"Ben bakireyim efendim," diyor küçük bir kız çocuğunun sesiyle. "Masum ve dokunulmamışım. Benim için ne planlıyorsunuz? Umarım çok kötü bir şey değildir."

İki parmağımı küçük, dar deliğine soktuğumda nefesi kesiliyor. Son iki yüz yıldır her gün buraya dokunuyorum ama yine de sikim taş gibi sertleşiyor. Her seferinde.

"Kaleme izinsiz giriyorsun," diyorum derin ve emredici bir sesle. "Ve şimdi kalenin efendisinin tatlı genç bakirelere ne yaptığını öğreneceksin."

Parmaklarımı onun içinde kıvrıyorum ve parmak uçlarımı G noktasının üzerinde gezdiriyorum. Koluma yaslanıyor ve mırıldanıyor.

Onu parmaklarken avucumun tabanını klitorisine bastırdığımda nefes nefese "Gözlerin," diyor. "Dişlerin. Sen bir... *vampirsin*."

Elimi geri çekerken sırtıyorum, kotunu yakalıyorum ve aşığı çekiyorum. Elleri arkasındaki kirişe bağılı, tam olarak çıplak değıl ama en iyi yerlerini göstererek orada duruyor.

"yleyim," diyorum kemerimi çözerken ve sonra sertleşmiş sikimi dışarı çekerken. Kendimi okşamamı izlerken gözleri şehvet ve heyecanla dolup taşıyor. Sakız damlaları dışarı sızıyor ve elimden aşığı damlıyor.

Gördüğü manzara karşısında ağızının sulandığını anlayabiliyorum, bu yüzden dl kaplı parmaklarımı ağızına götürüyorum ve bir inilti ile onları yalayarak temizliyor.

"Masumsun, değıl mi?" Sırtarak soruyorum.

Gözlerini kaçırıyor, hala bakire rolünü oynuyor. "Vampirlere karşı hep bir şeyler hissetmişimdir."

İpi parçalara ayırıyorum, onu çeviriyorum ve eğıyorum. Kirişe tutunuyor ve omzunun üzerinden meydan okuyan gözlerle bana bakıyor.

"Kaleme girmenin bedeli," diyorum sikimin kalın başını ipeksi kıvrımlarından yukarı kaydırırken. "şimdi sana giriyorum."

Kalçalarımın sert bir pompasıyla sonuna kadar soktuğumda derinden inliyor.

Kahretsin, çok iyi hissediyor.

Onun içine giren tek erkek bendim ve yumuşak amcığı sikime doğru kıvrılıyordu.

Gecenin geri kalanını onun içinde hareket ederek ve onu tekrar tekrar boşaltarak geçiriyorum.

Bu kesinlikle iki yüz yıl sonra da hatırlayacağımız bir yildnm olacak.
Belki bin tane bile.

Son

ÇEKİNMEYİN. GELİN TAKİP EDİN BEN.

SEN İSTEMEDİKÇE ISIRMAM.

Olivia T. Turner'ın kitaplarının tam listesi şu adreste
bulunabilir: www.OliviaTTurner.com
amazon.com/author/oliviattturner

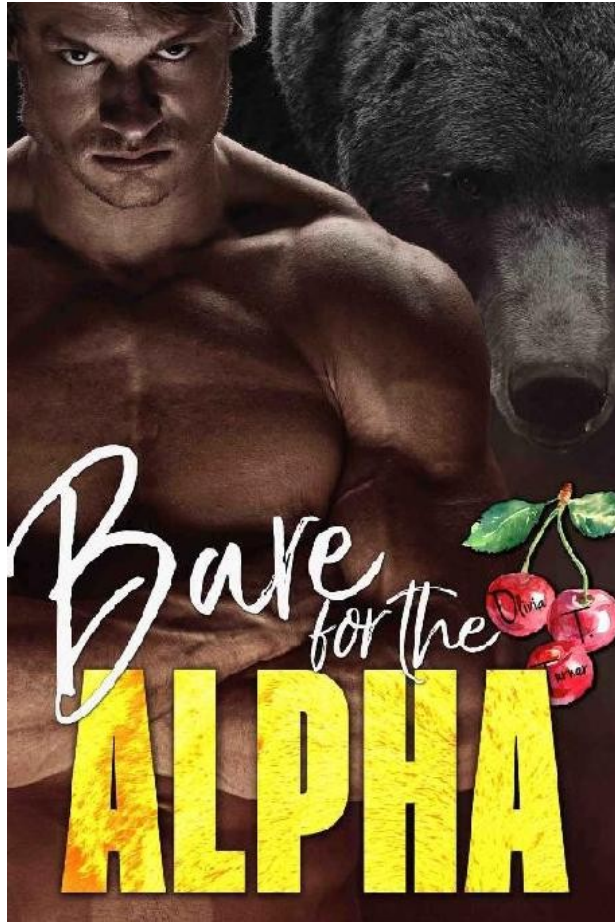
AUDIOBOOKS

Tüm sesli kitap koleksiyonuma göz atın!
En sevdiğiniz OTT hikayelerine her zaman yenilerini ekliyorum!

[OTT Sesli Kitaplar](#)

ALFA İÇİN ÇIPLAK

Montana'daki bu şekil değiştiren kasabasında yeniyim ve kimse bana doğru bakmıyor bile.

Babam bundan emin.

Kendisi şerif ve üç kuralı var:

1. Kızım *la konuşma.*
2. Ekipler arasında kavg *a yok.*

3. *Birinci kurala bakın.*

Yapayalnızım ve birinin bana bakmasını istiyorum. Ve sonra biri bakıyor.

Damon Ridge adında kötü görünümlü bir boz ayı şekil değiştiren ve beni gördüğü anda gözlerini kaçırmayı reddediyor.

Bu kaba, vahşi görünümlü adam bana sürekli onun eşi olduğumu söylüyor. Beni sahipleneceğini söyleyip duruyor.

Ona ait olduğumu.

Bir ayı değiştiricinin ne kadar *sahiplenici* olabileceğini fark etmemiştim.

Bu kocaman adamların ne kadar *saplantılı* olabileceğini bilseydim, buraya asla gelmezdim.

Ama artık nasıl bir his olduğunu bildiğim için asla ayrılmayacağım.

[Amazon'dan alın](#)

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

